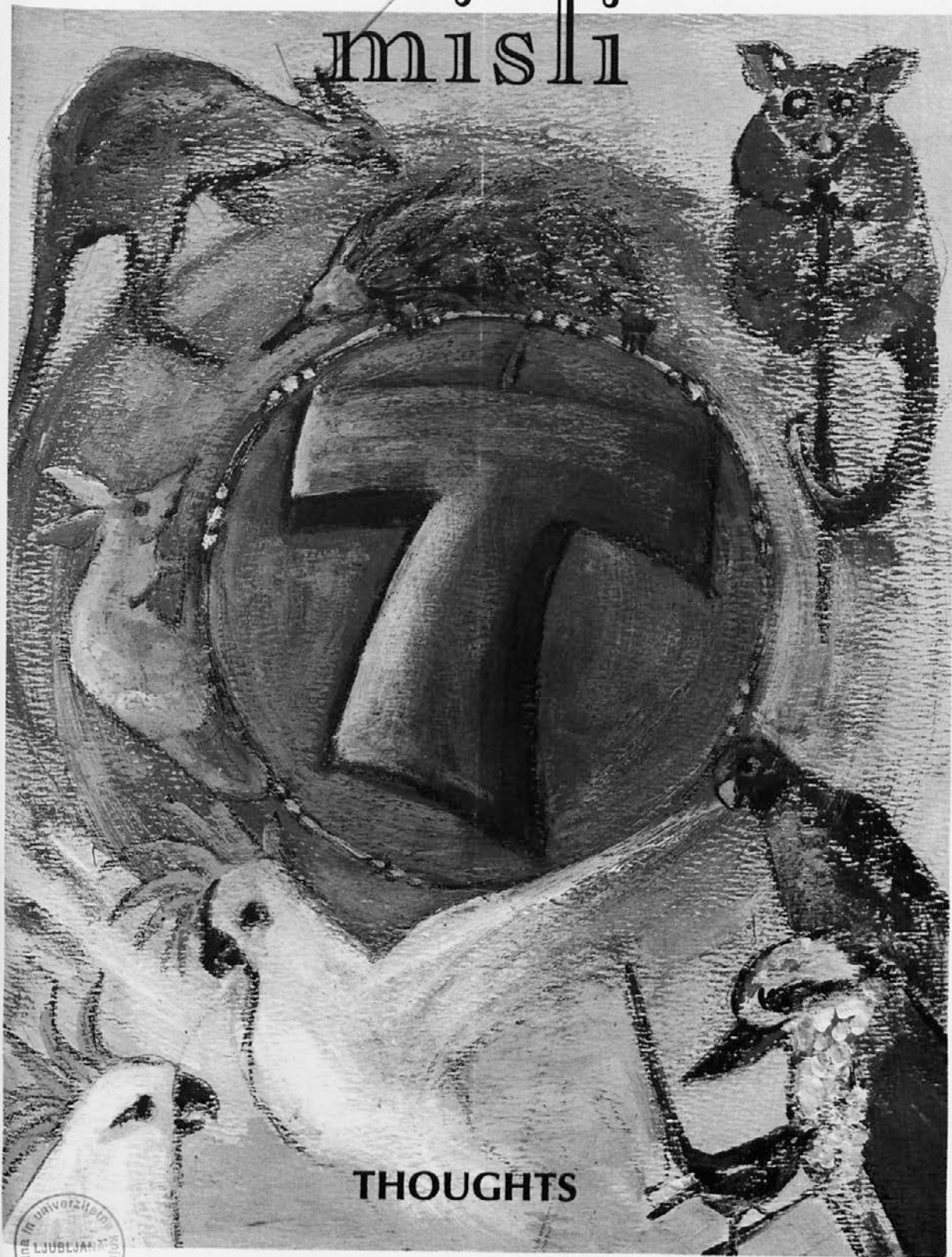

misli

THOUGHTS

misli (THOUGHTS) – *Religious and Cultural Monthly in Slovenian language*. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen (Established) leta 1952 • *Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia*. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji • **Urednik in upravnik (Editor and Manager)** Fr. Ciril Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 • **Ureja (Production Editor) in računalniški prelom** Marija Anžič • **Naslov:** MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 • **Tel.** (03)9853 7787 • **Fax** (03)9853 6176 • **E-mail:** misli@infoxchange.net.au • Naročnina za leto 2001 je 20 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 50 dolarjev • Naročnina se plačuje vnaprej • Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji • Rokopisov ne vračamo • Prispevkov brez podpisa ne objavljamo • Za objavljene članke odgovarja pisec sam • **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 • **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 • **Tel.** (03)9387 8488 • **Fax** (03)9380 2141. ISSN 1443-8364

NOVEMBERSKE MISLI

prihajajo v Vaš dom z rahlo zamudo. Naš računalnik je zaradi virusov prebil več kot teden dni v popravilu pa še zgubil je del svojega spomina, tako, da je bilo potrebnega kar precej dodatnega dela. Še ena dodatna cela noč in Misli so v tiskarni. Kakšno čudovito jutro!

Da, res, o tistem večnem jutru in dnevu govori vsaka smrt in novemberska Matica pokojnih nam približuje življenje in delo rojakov, prijateljev, sorodnikov. Čudovite misli nam v uvodniku posreduje p. Lavrencij Anžel, nekdanji Sydneyčan, sedaj župnik in gvardijan pri Sveti Trojici v Slovenskih Goricah. Naš brezjanski sodelavec, višji svetovalec Gorenjskega muzeja iz Kranja, nam pripoveduje o novih najdbiščih po vojni pomorjenih. Prepričan sem, da boste našli tudi v tej številki veliko zanimivega branja zase. Oglasili so se nam tudi mladi in prosili za objavo vsaj dela pisma avstralskih škofov mladim. Seveda jim radi ustrezemo. Pa je to lahko branje tudi za nas starejše.

Da bi v polnosti hvaležno doživljali svoje in drugih ŽIVLJENJE KOT DAR Vam želim.

Bog živi!

p. Ciril A. Božič

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

NONET CERTUS - Ave Marija
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje
ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Na vseh straneh sveta
IZTOK MLAKAR - Štorije in baldorije
ZLATKO DOBRIČ - Sedem dolgih let
PETER BREEN - Rainbows in the Rain
VESELA JESEN - 25 let zlate štajerske popevke
BIG BEN - Največji uspehi
ALPSKI KVINTET - Ave Marijo zvoni
VELIKONOČNE PESMI
BRATJE IZ OPLONICE - Pesem nikoli ne umre
SIMONA WEISS - Mati
NACE JUNKAR - Slovenski mornar
BRANE DRVARIČ - Ostani z mano
RAZLIČNI IZVAJALCI - Zate Slovenija (Aleksander Mežek, Oto Pestner, Helena Blagne, Pop Design, Čuki, Edvin Fliser, Obvezna smer)
NONET CERTUS MARIBOR - Slava tebi, Slomšek škof
ANSAMBEL HENČEK - Moje uspešnice
DESETI BRAT - Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET - Slovenija moja dežela
OTO PESTNER - Ciganska kri
MAGNET - Polnočni poljub in največje uspešnice
NOVO! SESTRE KLARISE - Marija Mati moja

CENA \$6

NOVE ZGOŠČENKE (CD)

CENA \$22

ANS. BRATOV AVSENIK - Zvezde na nebu žare - Srečno novo leto
MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert ob 20-letnici
KOMORNI ZBOR AVE - Eno dete je rojeno
SLOVENSKI OKTET - The Mastersingers of Slovenia
DOMAČI FANTJE - Ansambel zlata harmonika
PETER LOVŠIN - Hišan nasprot sonca
MARIBORSKI OKTET - Jaz bi rad rdečih rož
ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice
NOVO! SESTRE KLARISE - Marija Mati moja

CENA \$12

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK.

misli

NEBO IN ZEMLJA SE RESNIČNO DOTIKATA

p. Lavrencij Anžel, Sveta Trojica v Slov. Goricah

Leto 50, številka 11
NOVEMBER 2001

Nebo in zemlja se resnično dotikata	
- p. Lavrencij Anžel	- stran 257
Pesmi	
- Tone Kuntner	- stran 259
Novo spraševanje o polpretekli zgodovini v Sloveniji	
- Jože Dežman	- stran 260
Pogled na smrt	
- Marko Pogorelec	- stran 261
Sanjalo se mi je	- stran 262
Matica pokojnih	- stran 263
Sv. Rafael Sydney	
- p. Valerijan in p. Filip	- stran 266
Sv. Družina Adelaide	
p. Janez in p. Valerijan	- stran 269
Frančiškov svetni red	
- p. Filip	- stran 271
Sveti Frančišek Asiški	
- Marija Kmetova	- stran 272
Sv. Ciril in Metod Melbourne	
- p. Ciril	- stran 274
Avstralska Slovenija	- stran 277
Izpod Triglava	- stran 281
Kotiček naših mladih - The Corner	
- Andrew Bratina	- stran 283
Catholic Bishops speak to the Young people of Australia	- stran 284
Očetu v slovo	
- William in Tanja Jaksetič	- stran 285
Življenje je dar	- stran 286

Hitro mineva mesec november. Na severni polobli se ta čas nagiba k zimskemu razpoloženju in s svojo turobnostjo sili k melanholiji in celo žalosti.

Vlažni dnevi, ki jih prekriva pozno jesenska megla, večkrat vplivajo tudi na razpoloženje – in človek se pogosto potopi v neko otožnost.

Tam na južni strani poloble pa se prebujajo pomlad, ki je pravzaprav že sredi poletnega dogajanja. Znova vstaja življenje in ob tem tudi veselje. In človek, ki ga greje sonce – celo preveč – se odpira življenju.

Toda povsod je mesec NOVEMBER. In naše misli se dotikajo večnosti, posebej v našem krščanskem doživljanju – zaradi praznika Vseh Svetih in zaradi spomina VSEH VERNIH RAJNIH.

Tu se naše misli pogosto ustavijo. In pred nami so skrivnostna vprašanja o naši zemeljski minljivosti, o naši smrti in o naši večnosti.

Človek nosi v svojem občutenju veliko skrivnosti in mnogo neizpolnjenega hrepenenja. In to naše življenje, čeprav težko in skrivnostno, želimo ohraniti in ga podaljševati. Delamo življenjske načrte, iščemo svojo srečo in ustvarjamo, želimo si urediti prijetno življenje. Pa smo vedno znova razočarani. In sreča, ki smo si jo že pripravili, se nam nenadoma izmuzne »iz rok«.

Celo nakopičene dobrine ne osrečijo, ker vemo, da jih ob nekem trenutku moramo pustiti tej zemlji, ki nam jih je darovala.

Srce pa hoče nekaj več. V hrepenenju išče notranji mir in duhovne dobrine, brez njih je življenje neizpolnjeno.

Mar ni v tem klic večnosti. To notranje hrepenenje je vendar odmev božje podobe, po kateri je človek resnično ustvarjen; je klic Boga, ki nas je v bivanje poklical in nam

podaril življenje. To življenje pa je neuničljivo, saj prihaja v nas iz božjega življenja, zato ga ob prestopu v večnost Bogu spet vračamo, oziroma ga združujemo z Njegovo večnostjo.

V tem krščanskem prepričanju, ki v polnosti odgovori na naša življenjska iskanja in zadosti našemu hrepenenju, se torej uresničuje naše življenje. V to razumevanje vključujemo vse ljudi – žive in mrtve. Zato smrt ni več mejnik.

Loteva se nas sicer žalost in bolečina, ko odhajajo iz tega življenja naši dragi domači, prijatelji in znanci. Ko nas dohitevajo leta in se srečujemo z zrelostjo, se vedno bolj zavedamo, kako drug za drugim odhajamo.

Telesa umrlih vedno bolj polnijo naša pokopališča.

V tem trenutku imamo v mislih predvsem naše ljudi, ki počivajo ne le v domovini, ampak so našli svoja zadnja zemeljska bivališča v različnih krajih sveta.

Nekateri tam daleč v Ameriki, drugi na posvečenih tleh Avstralije ali drugih kontinentih.

Morda nam bolečina razjeda srce ob misli na tisoče, ki jim je življenje vzela vojna in zlasti na tiste, ki ležijo pobiti v Kočevskem Rogu in Teharjah ali na drugih neznanih krajih.

Tu je velika skrivnost, ki bolečino blaži!

Naše notranje hrepenenje nas namreč dviga kvišku, da se s svojimi mislimi dotaknemo večnosti, kjer je človekovo življenje uresničeno v Bogu in Njegovi ljubezni!

Mesec NOVEMBER nam torej približa resnico, da smo ljudje – živi in umrli – ena sama družina. Zato se moremo drug drugega dotakniti. Misel na pokojne nas umirja in je znamenje našega spoštovanja. Prav je, da to dokazujemo s pozornostjo in krasimo njihove grobove, prižigamo sveče.

Vse to je tudi znamenje naše vere, čeprav je večkrat naša vera negotova.

Resnični dokaz našega spoštovanja do umrlih pa je ljubezen, ki prestopa prag večnosti in se naših rajnih zares dotakne; in to ljubezen moremo dokazati samo z molitvijo zanje in daritvijo svete maše.

To nam hkrati prinaša tolažbo in trdnost upanja, da »**Bog ni Bog mrtvih – temveč živih!**«

Molitev na grobu
p. Bazilija: p. Filip,
p. provincial Stane,
g. škof dr. Kramberger,
p. Metod - avgust 2001

NI KONEC,
ko pride tvoj zemeljski konec.

Le vsakodnevno orodje pospraviš
in se odpraviš k počitku.

Po isti poti, koder odhajaš,
nevidno prihajaš nazaj. –

med svoje, ki jih ne nehaš ljubiti
in ki živijo od tvoje ljubezni.

In tvoja prisotnost je bolj prisotna
kot kdajkoli prej:

na vseh poteh, v vseh rasteih
od korenin do vej.

LUČKO PRIŽGEM
sredi belega dne.

Iz mojega dne
za tvojo večnost.

Iz mojega srca
za tvoje srce.

A moja lučka
komaj brli

ob tisočih lučkah
tvojega srca,

ki jih v vsakem
cvetu pomladi

zame, ta dan,
prižigaš ti.

*Podružna cerkev sv. Andreja
na Malem Orehku, župnija Stopiče*

TI SI NAS KLICALA
pod isto streho.
Ti si nas sklicala
za isto mizo.
Ti si nas sklicala
brez klica.

In smo skupaj zmolili
in skupaj zapeli, -
ki smo si vzeli čas,
ki smo prišli od daleč...
In si vsaj za trenutek
nismo bili tako daleč.

Ali še pridemo kdaj tako skupaj?

Pridemo skupaj.
Na dan Vseh svetih.

Avtor vseh pesmi je TONE KUNTNER.

Novo spraševanje o polpretekli zgodovini v Sloveniji

Jože Dežman, Gorenjski muzej Kranj

Slovenijo je na jesen leta 2001 zajel nov val identitetnega spraševanja. Po odkritju množične grobnice v rovih v Slovenski Bistrici sta poveljnik policije in generalna državna tožilka pozvala javnost, naj sodeluje pri odkrivanju še drugih množičnih grobišč žrtev partizanskega maščevalnega besa po končani drugi svetovni vojni. Odziv javnosti je bil presenetljiv. Ko je nek občan na kriminalistično upravo v Kranju sporočil, da ve za grobišče pri Ravnici blizu Radovljice, se je zgodila prava medijska eksplozija. Z grobiščem pri Ravnici sem se ukvarjal kot predsednik skupščinske komisije za vprašanja grobišč občine Radovljica v letih 1990-1993. Pripravili smo predlog za izkopavanje, vendar do njega ni prišlo. Potem, ko so bili seznanjeni z zadevo, me je v dveh urah poklicalo pet novinarjev vodilnih medijskih hiš, v naslednjih dneh pa še drugi. Oglasili so se tudi hrvaški in avstrijski poročevalci.

Žrtve pobojev so tako nekako skozi stranska vrata znova vstopile v središče javne pozornosti. Čeprav so bili prav povojni poboji točka, na kateri je obračun s partizansko interpretacijo zgodovine gradila koalicija Demos in številne državljanske iniciative, ki so zbirale podatke, postavljale spominske plošče zamolčanim žrtvam, označevale grobišča, zbirale podatke in jih objavljale, pa partizansko pobijanje tisočev ujetnikov in civilistov tako iz slovenskega kot z balkanskega in nemškega prostora še nikoli ni bilo deležno take pozornosti in obsodbe.

Mnogo je ugibanj, ali so taka odločnost policije in tožilstva ter taka medijska pozornost posledica določenega političnega privoljenja v

revizijo pogledov na novejšo zgodovino. Tako se ob aktivni vlogi, ki jo ima v dogajanju predsednik države Milan Kučan, sprašujejo, ali ni to začetek njegove politične kampanje za vstop v strankarsko politično življenje po koncu njegovega predsedniškega mandata.

Mnogi podatki, ki prihajajo na dan, so bili že objavljeni. Tako je Društvo za ureditev zamolčanih grobov v tretji izdaji knjige o zamolčanih grobovih in njihovih žrtvah zbralo podatke o 293 grobiščih po vsem slovenskem ozemlju. Tu so zajeti tako posamezni grobovi kot grobišča s tisoči žrtev. Vendar na dan prihajajo številne nove lokacije. Značilno je, da tabu, ki je prepovedoval omenjanje zamolčanih žrtev in njihovih grobišč, le počasi popušča. Ljudje, ki si upajo govoriti, želijo ostati anonimni, posebej jih je strah, da bi omenili tiste, ki so poboje izvršili.

Javnost se ob množici odkritih grobišč sprašuje, kako je mogoče, da ni niti za enega toliko podatkov o storilcih, da bi bilo možno vsaj koga od storilcev zločinov obtožiti. In prav na vprašanju osebne odgovornosti se bodo lomila kopja. Domnevam, da glede obsodbe pobojev slovenska politika lahko doseže enotnost, teže pa bodo prišli do enoznančnega sklepa, da je treba preživele odgovorne za poboje oz. njihove izvrševalce postaviti pred sodišče.

Odkrivanje grobišč in žrtev pa ni samo notranje politična slovenska zadeva, ampak ima tudi mednarodne razsežnosti. Na slovenskem ozemlju je bilo po vojni pobitih na tisoče Nemcev, Avstrijcev, Srbov, največ pa Hrvatov, katerih trupa ležijo od Koroške do Gorenjske,

največ pa jih je na Štajerskem. Posebno pozornost so zbudila odkritja Pavla Alojza Florjančiča, ki je raziskal usodo skupine visokih vladnih uradnikov Neodvisne države Hrvatske in njihovih svojcev, ki je bila pobita v Crngrobu pri Škofji Loki. Tudi mednarodno zanimanje pomeni določen pritisk na slovensko politiko, pravosodje in policijo, da le določene opredeli razmerje slovenske države tako do zločinov, ki jih je zakrivilo zmagovito partizansko gibanje kot tudi do velikih krivic, ki so jih utrpeli žrtve in njihovi svojci zaradi tabuiziranja in stigmatiziranja v drugi Jugoslaviji.

POGLED NA SMRT

Iz pogovora z Markom Pogorevcem, generalnim direktorjem Slovenske policije

V mesecu novembru se spominjamo pokojnih. Smrt vsekakor ni prijetna za nikogar, še zlasti, ko je nepričakovana. Policisti se z njo velikokrat srečujejo...

Policist se pri svojem delu srečuje tudi z nesrečami, med hujšimi posledicami teh pa je

smrt. Tako v prometu, kot v kaznivih dejanjih - to so umori - in tudi pri samomorih, ki so v slovenskem prostoru v porastu. Na to se moramo privaditi in se s smrtjo sprijazniti. Od policistov zahtevamo, da s trupli ponesrečenih ljudi ravnaajo spoštljivo. Na take težke situacije se naši policisti pripravijo na policijski akademiji in tudi na raznih rehabilitacijskih protistresnih programih, saj je za vsakega človeka srečanje s smrtjo neka oblika stresa in obremenitev čustev.

Kakšen pa je vaš osebni pogled na smrt, oziroma na posmrtno življenje?

Kako gledati na življenje in kako gledati na smrt, oziroma večnost? V svoji življenjski izkušnji sem imel priložnost spremljati zadnjo pot nekega mojega nekdanjega predstojnika, ki je zbolel za neozdravljivo boleznijo. Veljal je za ateista, vendar so se mu v zadnjih letih življenja, ko je vedel, da je neozdravljivo bolan, začela postavljati vprašanja o smiselnosti življenja, bivanja in smrti. Vsak dan sem ga obiskoval in vedno bolj je bil nekako prepričan, da vendarle smrt ne pomeni konec življenja. Začel je upati in verovati v večnost svojega življenja. Ali v klasičnem krščanskem smislu ali na neki svojstven način, tukaj zdaj ni tako pomembno. Začel je verovati v nekaj po smrti.

Marko Pogorevc, generalni direktor Slovenske policije, msgr. Edmond Farhat, apostolski nuncij v Sloveniji, nadškof iz Vatikana, poljski veleposlanik v Sloveniji eksclenca Maciej Szymanski, p. Ciril - na Brezjah, 11. februarja 2001.

Mislim, da to upanje mora ostati, kajti smisel življenja moramo iskati tudi v prihodnosti.

Letos praznujemo deseto obletnico naše samostojnosti. Pred desetimi leti je v obrambi domovine izgubilo življenje tudi pet policistov. Kako se jih v policiji spominjate?

V policiji se posebej spominjamo žrtev, ki so padle v vojni za samostojno državo Slovenijo. Nekaj pa jih je umrlo tudi pri opravljanju vsakodnevni nalog, ko so se žrtvovali, da so ohranjali življenje drugih, oziroma zaščitili premoženje državljanov. Obojim velja posebej hvaležen spomin. Zato nam, osamosvojiteljem, veliko pomeni obisk kardinala Sodana, vatikanskega državnega tajnika, pri spomeniku padlim žrtvam za samostojno Slovenijo na ljubljanskih Žalah.

Omenili ste kardinala Sodana. Nehote se spomnim na papežev obisk v Sloveniji,

takrat ste bili šef kabineta ministra za notranje zadeve in ste sodelovali pri organizaciji. Vidim, da še danes hranite sliko, ko se rokujete s papežem, opazil sem tudi umetniško kopijo Marije Pomagaj z Brezij v predsohi...

Spomin na organizacijo prvega obiska Janeza Pavla II. je eden lepših v moji karieri. Bil je pomemben obisk in zelo odmeven v svetu ter hkrati simbolična gesta: država je prvič skupaj z rimokatoliško Cerkvijo v Sloveniji organizirala projekt, ki je zelo dobro uspel. Marija Pomagaj pa je dar policistke iz Hrvaške, ki izdeluje umetniške slike in kipe. Obešena je v prostor pred mojo pisarno, da tiste, ki prihajajo k meni na obisk, spominja na slovensko izročilo.

Povzeto iz Ognjišča 11/2001 (str. 57)

Sanjalo se mi je, da sem imel intervju z Bogom.

»A tako,« mi je rekel Bog, »ti bi me rad intervjuval?«

»Če imaš čas?« sem odgovoril.

Bog se je nasmehnil: »Moj čas je večnost. Kaj si me hotel vprašati?«

»Kaj te najbolj preseneča pri ljudeh?«

Bog odgovori: »To, da se jim otroštvo zdi dolgočasno. Mudi se jim odrasti, potem pa bi spet radi postali otroci...«

To, da si uničujejo zdravje, da bi prišli do denarja, potem pa zapravljajo denar, da bi prišli do zdravja... To, da zaskrbljeno gledajo v prihodnost in tako pozabljajo na sedanost... To, da živijo, kot da nikoli ne bodo umrli, in potem umrejo, kot da nikoli niso živeli.«

Bog me je prijel za roko. Za nekaj trenutkov sva molčala, potem pa sem ga vprašal: »Kot oče bi želel vedeti, kakšne življenjske nauke naj si tvoji otroci zapomnijo?«

Odgovoril je: »Da se naučijo, da ne moreš nikogar prisiliti, da jih ljubi. Lahko samo sebi dopustijo, da so ljubljani... Da se naučijo, da ni najbolj pomembno to, kar imajo, ampak tisto, kar so v življenju... Da se naučijo, da ni najbolj bogat tisti, ki ima največ, ampak tisti, ki najmanj potrebuje... Da se naučijo, kako je dovolj samo nekaj sekund, da zasekajo globoke rane ljubljani osebi, potem pa so potrebna leta, da te rane ozdravijo... Da se naučijo odpuščati, tako, da sami odpuščajo... Da se naučijo, da ni vedno dovolj, da jim drugi odpustijo. Morajo tudi sami sebi odpustiti...«

In da se naučijo, da sem jaz tukaj vedno.«

Matica pokojnih

november 2000 - november 2001

Šimen ERLAH

† 29.10.1900 Rateče na Gorenjskem

† 22.11.2000 Brisbane

Angela BIANCHI, roj. Vidrih

† 1.5.1918 Trnje na Pivki

† 3.7.2000 Melbourne

Emil JANČAR

† 4.12.1929 Vojščica na Krasu

† 25.5.2000 Australija

Mihael RISA

† 9.8.1934 Luče na Koroškem (Austrija)

† 6.9.2000 Batehoven, NSW

Jože RACMAN

† 29.3.1917 Podgorje, Sevnica ob Savi

† 5.10.2001 Zlata Obala

Alojz Vjekoslav RIBIČ

† 12.4.1935 Volišinec (Hrvaška)

† 3.11.2000 Blacktown, NSW

Jože MUKAVEC

† 6.1.1932 Sinji Vrh, Bela Krajina

† 16.11.2000 Melbourne

Tone TOMINC

† 16.8.1922 Hrušica

† 17.11.2000 Melbourne

Franc URBANČ

† 13.1.1923 Zasad, Cerklje ob Krki

† 23.11.2000 Footscray

Vilma VARGLJEN, roj. Jankovič

† 27.5.1934

† 30.11.2000 Melbourne

Alojz VATOVEC

† 16.7.1928 Ostrožno Brdo (Brkini)

† 3.12.2000 Adelaide

Alojz KOCIJANČIČ

† 26.7.1931 Brestovica

† 5.12.2000 Adelaide

Lucy ROBAH, roj. Alojzija Juršič

† 17.6.1912 Novo mesto

† 11.12.2000 Blacktown, NSW

Drago POGAČAR

† 6.8.1920 Kamnik

† 15.12.2000 Sydney

Matilda Jožefina LORBER, roj. Dobaj

† 12.2.1946 Maribor

† 29.1.2001 Cecil Park, NSW

Marie Magdalena Majda KOPŠE, roj. Šut

† 3.5.1951 Cuber pri Ljutomeru

† 6.2.2001 Sydney, NSW

Maria HROBAT

† 29.9.1928 Dobravlje na Primorskem

† 6.2.2001 Sydney, NSW

Milan GERŽINIČ

† 2.3.1921 Buzet

† 26.2.2001 Dandenong

Franc VOGRIN

† 1.12.1932 Lenart v Slovenskih Goricah

† 3.1.2001 Brisbane

Karel METERC

† 28.11.1932 Zabreznica

† 5.2.2001 Zabreznica na Gorenjskem

War Memorial na Tasmaniji
v mestu Ulverstone,
delo arhitekta ing. Roberta Mejača

Radivoj JANCIC

† 14.3.1925 Snežatno v Goriških Brdih

† 20.11.2000 Melbourne, VIC

Helena POZVEK roj. Urban

† 21.5.1930 Sr. Kamenica

† 8.1.2001 Melbourne, VIC

Ciril ŠKOFIC

† 22.2.1932 Vrba na Gorenjskem

† 14.3.2001 Wollongong, NSW

Janez URŠKO

† 21.2.1922 Celine pri Raki na Gorenjskem

† 18.3.2001 Sydney, NSW

Marjan TOMAŽIN

† 16.6.1944 Jesenice

† 21.3.2001 Sydney, NSW

Dr. Franc MIHELČIČ

† 29.3.1920 Celje

† 9.3.2001 Melbourne, VIC

Elizabeta ČAR roj. Greisch

† 30.10.1914 Češka Ostrava na Češkem

† 12.3.2001 Melbourne, VIC

Frančiška POTOČNIK roj. Nastran

† 11.2.1932 Selce pri Škofji Loki

† 18.3.2001 Melbourne, VIC

Albina OBLAK roj. Čadež

† 30.1.1914 Gorenja Vas

† 8.4.2001 Melbourne, VIC

Franc BRATUŠA

† 21.2.1921 Vogričevci pri Ljutomeru

† 24.3.2001 Sydney, NSW

Veljko BRANA

† 5.7.1931 Voglje - Repentabor

† 23.4.2001 Sydney, NSW

Pavel MATIČIČ

† 24.1.1935 Topole pri Mengešu

† 18.4.2001

Vencelj OGRIZEK

† 6.9.1922 Matenja Vas pri Postojni

† 30.4.2001 Sydney, NSW

Janko GRIVIC

† 19.8.1922 Krško

† 20.5.2001 Wollongong, NSW

Vilibald TEHOVNIK

† Rakovnik

† 2.5.2001 Bowral, NSW

Jože OBLAK

† 25.9.1929 Reka pri Cerknem

† 27.4.2001 Melbourne, VIC

Slavko ŽERDONER

† 12.8.1920 Ljubljana

† 17.5.2001 Melbourne, VIC

Noella Favier TRICKY

† 22.11.1961 Melbourne, VIC

† 17.5.2001 Melbourne, VIC

Ferdinand Nandi VODNIK

† 1939 Celje

† 25.4.2001 Laidley, QLD

Slavko Alex IVANČIČ

† 24.4.1942 Sv. Miklavž Zavrc pri Ptuj

† 14.5.2001 Qeh, SA

Drago PINTERIČ

† 2.11.1928 Slovenj Gradec

† 22.6.2001 Melbourne, VIC

Jože GAŠPERŠIČ

† 2.9.1929 Prem pri Il.Bistrici

† 3.6.2001 Sydney, NSW

Stanislav HERIČ

† 10.11.1910 Branislavci pri Ljutomeru

† 5.6.2001 Wollongong, NSW

Julka Klara NAGODE roj. Kariž

† 16.2.1933 Križ pri Sežani

† 19.6.2001 Sydney, NSW

Stanko OGRIZ

† 16.10.1936 Mislinja

† 3.6.2001 Geelong, VIC

Ludvik LUMBAR

† 4. 10. 1928 Hruševje pri postojni

† 20. 6. 2001 N.S.W.

Jason FEKONJA

† 12.7.2001 Melbourne, VIC

† 12.7.2001 Melbourne, VIC

Frank TERNAR

† 19.11.1921

† 22.7.2001 Melbourne, VIC

Ludvik TALBEN

† 29.7.1921 Horjul

† 6.8.2001 Melbourne, VIC

Edvin BEMBIČ

† 28.3.1931 Lopar, Bertoki

† 23.8.2001 Melbourne, VIC

Rudolf JAKSETIČ

† 28.8.1932 Podgraje pri Il.Bistrici

† 30.8.2001

Anton ŽUŽEK

† 23.1.1939 Pivka

† 1.9.2001

- Marjan BUBNIČ**
✠ 6.9.2001 Melbourne, VIC
- Stanko PLIBERNIK**
✠ 8.2.1922 Mokronog na Dolenjskem
✠ 22.8.2001 QLD
- Hilarjo KUKULJAN**
✠ 1936 Koritnice pri Knežaku
✠ 13.5.2001 Maruba, QLD
- Leopold KREK**
✠ Dolenjščica pri Škofji loki
✠ 16.7.2001 Bundoberg
- John VESEL**
✠ Gladstone
✠ 25.4.2000 Topez, QLD
- Julijana ŠAJN roj. Škrlič**
✠ 21.4.1915
✠ 29.8.2001
- Jože JEŽ**
✠ 4.4.1911 Ljubljana
✠ 13.9.2001 Sydney, NSW
- Jakob BOŽIČ**
✠ 1.8.1933 Brestanica ob Savi
✠ 15.9.2001 Wollongong, NSW
- Anton BIZJAK**
✠ 11.8.2001 Brisbane
- Ivan ZUPAN**
✠ 4.1.1932 Hrastno, Šentrupert na Dolenjskem
✠ 7.10.2001 Melbourne, VIC
- Phillip James DARROCH**
✠ 19.10.2000
- Niko PRAJDIČ**
✠ 4.7.1937 Zatreznica pri Žirovnici
✠ 12.10.2000 Melbourne, VIC
- Albina PROSENIK roj. Pavlič**
✠ 14.2.1929 Mrzla Planina, Zabukovje
✠ 24.10.2000 Melbourne, VIC
- Ludvik PIRNAT**
✠ 13.10.2000
- Marija TAVERNA**
✠ 17.12.1930 Polzane
✠ 1.7.2001 Sydney, NSW
- Ignac FELDIN**
✠ 28. 6. 1944 Celje
✠ 7.7.2001 Canberra, ACT
- Ana ŽVEGLIČ roj. Obrán**
✠ 14.7.1922 Vončina, Sv. Barbara
✠ 9.7.2001 Tallong
- Leopold KREK**
✠ 10.11.1930 Dolenčice (Selška dolina pri Šk. Loki)
✠ 15.8.2001 Sydney, NSW
- Avugust KORONTANČNIK**
✠ 1930 Sv. Lovrenc na Pohorju
✠ 12.8.2001 Wagga Wagga, NSW
- Marija BRATOVIČ roj. Pernič**
✠ 30.11.1945 Krenik pri Pivki
✠ 18.8.2001 Sydney, NSW
- Ignac HORVAT**
✠ 21.7.1942 Cirkovljan (Medimurje)
✠ 19.8.2001 Sydney, NSW
- s. Mary Magdalene ZITTERSCHLAGER**
✠ 3.5.1934 Ljubljana
✠ 1.9.2001 Geelong, VIC
- Vinko NAJGER**
✠ 6.3.1937 Bizeljsko
✠ marec 2001, QLD
- Franc ČERMELJ**
✠ 11.7.1937 Budanje pri Vipavi
✠ 18.10.2000 New Castle, NSW
- Slava TONČIČ roj. Kakovic**
✠ 4.8.1926 Slivje na Primorskem
✠ 15.4.2000 Melbourne, VIC
- Ezio SKUBLA**
✠ 11. 10. 2001 Melbourne
- Ivan VADNJAL**
✠ 10. 5. 1936 Zagorje pri Pivki
✠ 15. 10. 2001 Melbourne
- Alexander VIČIČ**
✠ 17.8.1943 Mala Bukovica pri Ilirski Bistrici
✠ 20. 10. 2001 Melbourne
- Alojz TOMAŽIN**
✠ 29. 7. 1932 Raka na Dolenjskem
✠ 24. 10. 2001 Melbourne
- Viktor Julius LAUKO**
✠ 17. 7. 1963 Melbourne
✠ 7. 11. 2001 Gold Coast
- Jože RAKAR**
✠ 16. 11. 1932 Trebeše pri Kopru
✠ 15.11. 2001 Melbourne, VIC
- Joseph Paul FERFOLJA**
✠ 18.10. 1972 Sydney
✠ 10. 10. 2001 Sydney
- Ljudmila Milica KRISTO, r. OSTROŽNIK**
✠ 26. 8.1952 Celje
✠ 26.10.2001 Adelaide

Če ste opazili, da v zadnjem letu umrlega rojaka ni na seznamu, nam prosimo, sporočite. Le tako bo Matica naših pokojnih popolnejša. Hvala!

sv. rafael SYDNEY

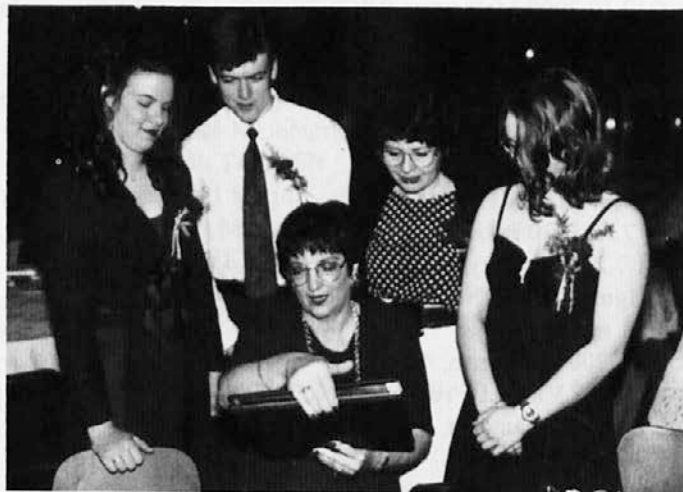
P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 in (02)9682 5478
Fax: (02)9682 7692

V ponedeljek, 5. novembra 2001, je v bolnišnici v Liverpoolu umrla znana MARIZA LIČAN (roj. Faragona/Mršnik). Luč sveta je zagledala 5.7.1942 v Ilirski Bistrici. Izbrala si je poklic učiteljice in se zanj usposobila ter ga opravljala do odhoda v Avstralijo leta 1966. Eno leto prej pa se je v domačem kraju poročila z Milanom Ličan, ki je bil takrat zaposlen pri gradnji hidrocentrale v Snowy Mountains. Ko je prišla v Avstralijo, je takoj začela z dopolnilnim poukom slovenščine v prostorih kluba »Triglav«, kmalu nato pa tudi na gimnazijski ravni na Girls High School na Bankstownu. Več kot sto teh dijakov je pripravila za maturo v slovenščini. Z veliko mero njenih organizacijskih sposobnosti je vsako leto pripravila odličen program na maturantskem plesu v klubu »Triglav« ali v dvorani Slovenskega društva. Mladini ni bila samo učiteljica, ampak tudi prijateljica in svetovalka, da so jo klicali kar teta Mariza. Vsa leta njenega bivanja v Avstraliji je vodila slovenske oddaje na SBS radiju. Povezana je bila s poročevalci v Sloveniji, da so bile na njenem programu vedno najnovejšie novice. Mariza je pred dobrimi petimi leti zbolela za rakom in veliko trpela. Vendar ni pustila, da bi jo bolezen ovirala pri delu in je kljub bolečinam opravljala svoje delo. Občudovali smo njeno zagnanost in močno voljo in izredno potrpljenje v bolezni. Vsakega je sprejela in ni nikoli pokazala, da je utrujena, noben obisk v bolnišnici ali doma ali telefonski pogovor ji ni bil odveč.

Vedno je mislila na druge. Zdravnikom je dovolila, da so poskušali na njej razne načine zdravljenja, da bi morda

koristilo komu drugemu v isti bolezni. Pogrebna maša za pokojno Marizo je bila opravljena v Merrylandsu v petek, 9. novembra ob veliki udeležbi rojakov iz Sydneya, Melbourne, Canberre, Wollongonga, Newcastla in od drugod. Pri maši je prepeval mešani in »triglavski« moški zbor. Pokopana je bila na slovenskem pokopališču št. 2 v Rookwoodu. Nato je sledila pogostitev v klubu »Triglav«, kjer so govorili zastopniki raznih organizacij in iz raznih krajev. Mariza zapušča poleg moža Milana tudi številne bratrance in sestrične, ena od teh – Marga, je večkrat prišla iz Slovenije in bila pri Marizi v njeni bolezni.

Naše sožalje možu Milanu, prijateljem v Avstraliji in sorodnikom v domovini!

Mariza Ličan je bila vedno obkrožena z mladimi

POROKE

DAVID MARKO MRAMOR, Baulkham Hills NSW, sin Franca in Frančiške, roj. Flajnik; rojen v Darlinghurstu (Sydney), krščen v Merrylandsu in SONJA MARIJA NOVAK, Kirrawee NSW, hči Stanislava in Marice, roj. Šircelj; rojena v Caringbah (Sydney), krščena v Gynea. Priči sta bila ženinov oče Franc Mramor in nevestina mati Marica Novak. Poroka je bila v cerkvi Marije vnebovzete na blejskem otoku, 7. septembra 2001.

ROBERT TERLIKAR, Auburn NSW. Sin Maria in Lidije Hamaty. Rojen v Sydneyu, krščen v Merrylandsu in LINA ALOISIO, hčerka Carla in Klare, roj. Novelli. Rojena v Blacktownu, krščena v Liverpoolu. Priči sta bila Peter Terlikar in Francesca Aloisio. Župnija sv. Jožefa, Enfield NSW, 8. septembra 2001.

MILENA ŠPRAJČER, Enfield NSW. Hči Franka in Štefanije Hedl. Rojena v Sydneyu, krščena v Merrylandsu in PAUL MACULAN, sin Gina in Carmele Natoli. Rojen v Liverpoolu, krščen v Avstraliji. Priči sta bila Anthony Gino Maculan in Concetta Angela Merlino. Cerkev sv. Jožefa, Enfield NSW, 3. novembra 2001.

Omenjenim parom naše iskrene čestitke s prošnjo za obilico božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

K R S T

JOSHUA BRETT MORROW, St. Andrews NSW. Oče Brett Arthur, mati Elizabeth Božičko. Botra sta bila Josef Božičko in Leanne Wilson.

Sv. Rafael, Merrylands, 16. oktobra 2001.

Novorojenčku, staršem, družinam in botrom naše iskrene čestitke. Bog daj, da bi otrok imel lep zgled in spodbudo krščanskega življenja!

MIKLAVŽEVANJE bo letos v Merrylandsu v nedeljo, 2. decembra, ko je prva adventna nedelja. Po maši bodo nastopili otroci Slomškove šole v dvorani in pozdravili Miklavža, ki jih bo nato obdaroval. Starši lahko prinesejo darila za svoje otroke.

ANSAMBEL »DRUŽINA GALIČ«

bo pel vsaj deloma pri maši na tretjo adventno nedeljo, 16. decembra, nato pa bo njihov koncert v dvorani. Nastopili bodo na »Štefanovanju« in praznovanju neodvisnosti v sredo, 26. decembra.

p. Valerijan

Za oktobersko številko MISLI se je veliko našlo v »popotni torbi«, ker smo bili vsi še pod veselimi vtisom jubilejnega slavlja ob 50 letnici prihoda slovenskih frančiškanov v Avstralijo in prihoda mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja in frančiškanskega provinciala p. Staneta Zoreta.

Že zadnjič smo izvedeli, da p. Janez uživa zaslužen dopust v domačem kraju. Začel je s slavljem srebrne sv. maše, končal pa ga je doma pri Sv. Družini na W. Hindmarsh ob pregledu, kako sta brata oskrbovala Božje ljudstvo in njegovo gospodarstvo.

Ugotovitev: Lepo je biti v Adelaide za dušnega pastirja, ker zanj tako pozorno skrbijo, sva ugotovila s p. Valerijanom. Komaj kak dan se je pojavila skrb, 'kje bom kosil' ali 'večerjal'. Če nisi bil dovolj pozoren v nedeljo po sv. maši, skoraj nisi vedel, kdo vabi na kosilo ali večerjo in je bilo treba kar potrpežljivo čakati na božjo Previdnost in pozornost družin.

Smrt velike Slovenke Marize Ličan je bila vzrok, da se je pater Valerijan vrnil v Sydney par dni pred prihodom patra Janeza domov (10. nov.).

Doma smo namreč doživljali vesela in tudi žalostna presenečenja. Med prva spada veselje mladih ob CAR RALLY. Z Danico Matuš so se najboj veselili srečni dobitniki Košorok Matthew, Nataly in Christopher Dekleva.

Misijska nedelja je pokazala, da ima naše ljudstvo rado misijonarje in ceni njihovo delo, kar so pokazali darovi zanje. Razveseljivo je tudi, da jih je nekaj, ki vse store, da bi prišli k srečanju za prijatelje sv. Frančiška (razmišljanje o FSR), ki je vedno zadnji torek v mesecu po večerni sv. maši.

Ker pa je bratski obisk vedno praznik (so pač daljave med nami brati; v Adelaide 1.167 km, v Kew-Melbourne pa 707 km z letalom), sta pripravila praznik naš najbližji sosed p. Ciril Božič, voditelj Verskega in kulturnega središča pri sv. Cirilu in Metodu ter Baragovega doma in urednik našega mesečnika MISLI, pa tudi sourednica Marija Anžič.

p. Filip, p. Valerijan in p. Ciril ob grobu p. Bernarda

V torek, 23. oktobra smo se spomnili dveh jubilejev: 38 letnice prihoda p. Valerijana Jenka med Slovence v Avstraliji in 28 letnice odhoda patra Bernarda Ambrožiča domov k Očetu. Prvega smo poklicali v Adelaide, mu čestitali in voščili vse lepo in poguma za bodoča leta, drugega pa smo kar obiskali na starem slovenskem delu pokopališča pri cerkvi sv. Mihaela v Rookwoodu. Ustavili smo se tudi pri drugih številnih rojakih, ki tam čakajo vstajenja. Obojnih smo se spomnili pri večerni sv. maši.

Med vesele trenutke v žalostnih okoliščinah spada tudi pripravljenost in lepo sodelovanje bolnikov pri prejemu svetih zakramentov. Teh je namreč kar veliko in so časi, ko se pogrebi kar vrstijo. Sestra snrt se je namreč kar ustavila pri naših rojakih in jih povabila na pot domov nekatere izmed njih in tudi take, ki so z nami povezani po družinskih vezeh. Kakor našim, bodi tudi tem posvečenih nekaj vrstic in uvrstitev v našo mrliško kroniko.

V nedeljo, 21. oktobra 2001, kmalu po polnoči je v prometni nesreči umrl FRANK VALENCI v starosti 33 let. Pogreb je bil v četrtek ob 11.00 dopoldne na pokopališču Budala. Pokojni zapuša hčerko Brian, brata Petra z ženo Karolino in otroka, sestro Allison z možem Davidom in otrokoma, očeta Miha z mamo Marijo, ki je skrbni pevovodja pri slovenski sv. maši v Garranu pri Canberri.

Gospe Marie WILLIAMSON, roj. Žibert, ki

vodi slovensko šolo v Bankstownu, je v torek 23. oktobra umrl mož JEFFREY v starosti 42 let. Pogrebne molitve so bile v ponedeljek, 29. oktobra, ob 10.00 v Pinegrove Cemetery v North Chapel.

V torek, 23. oktobra, zjutraj je umrl OWEN MONTGOMERY, star komaj 54 let. Pogrebne molitve so bile v petek ob 9.45 zjutraj v kapeli pri krematoriju v Rookwoodu. Zapuša ženo Beril in dva otroka z družinama: hčerko Donno poročeno Lukežič in z njo dva vnučka ter sina Scott z ženo.

V bolnici St. Joseph v Auburnu pa je v petek, 26. oktobra, zjutraj umrla ANA PRAMMER, rojena v Črničah na Vipavskem, v družini Ušaj, 17. novembra 1929. V Avstraliji v Waverley se je leta 1957 poročila z Jožetom iz Avstrije. Imela sta tri otroke: Brigito, ki je poročena in ima tri otroke, sinova Petra, ki ima tudi tri otroke in Pavla, ki še ni poročen. Tako pokojna zapuša tri otroke, šest vnukov in pravnuke; dve sestri: Hedviko, poročeno s Franjem Minkuš v Črničah in Marijo, poročeno Devetak v Švici. Družina Pramrer biva na 11A Irving Street v Parramatti. Po sv. maši v torek ob 10.00 smo pokojno pospremili na slovenski del pokopališča v Rookwoodu.

V ponedeljek, 5. novembra 2001, pa je v bolnišnici v Liverpoolu po pet in pol letni težki zahrbtni bolezni umrla MARIZA LIČAN. Rojena je bila v Ilirski Bistrici 5. julija 1942, z Milanom Ličan se je poročila leta 1965 in naslednje leto kot mlada učiteljica odšla v Avstralijo. Bila je učiteljica v sobotni šoli na »Triglavu« in pozneje na srednji šoli v Bankstownu, urednica in mentorica na Radiu SBS v Sydneyu kar 26 let. Pogrebne slovesnosti smo imeli v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 8. novembra, ob 10.00 dopoldan, potem pa smo jo pospremili med Slovence, ki čakajo vstajenja na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu (več o Marizi v Mislih na drugem mestu). Res je, z njeno smrtjo je ugasnila bleščeča luč našemu ljudstvu.

Družinam pokojnih: Franka Valenci, Owena Montgomery, Jeffreya Williamson, Ane Pramrer in Marize Ličan iskreno sožalje in zagotovo molitev zanje in njihove domače!

p. Filip

sv. družina ADELAIDE

p. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903

PATER JANEZ TRETJAK je preživel nekaj tednov med svojimi domačimi in prijatelji v Sloveniji. Odšel je na zaslužni dopust ob svojem SREBRNOMAŠNEM JUBILEJU. V nedeljo, 23. septembra 2001, je imel srebrno mašo v svoji rojstni župniji v Št. Ilju pod Turjakom. Posredujemo nekaj utrinkov s slovesnega praznovanja.

Spoštovani p. Janez!

Ob Vašem srebrnem jubileju mašništva Vam želimo podariti darilo, ki Vas bo spominjalo na domače ljudi, domači kraj in domovino, ko se boste čez čas vrnili v daljno Avstralijo.

Svečo vam podarjamo kot simbol darovanja. Kakor ona izničuje sebe, da razsvetljuje bližino, takšno je bilo vaše duhovniško delo v teh 25-ih letih. Prižgite si jo kadar vam bo lepo in, ko bodo prišle težke preizkušnje.

Križ s Kristusom, delo domačega umetnika g. dr. Pogorevca, ki ga je za vas oblikoval s posebnim trudom in ljubeznijo, je znamenje zaveze med nebom in zemljo – med tujino in domovino. Silhueta Kristusa je samo zametek Njegove podobe, začetek razmišljanja o Njem, ki ga opazovalec sam oblikuje v detajlu.

Naj Vas ta križ spremlja Vaši nadaljni poti in Vas blagoslavlja.

Dragi p. Janez

Kar težko nam je priznati, da se dnevi, ki jih preživljate z nami, tako hitro iztekajo. Vaš dopust je bil kratek, pa vendar za Vami ostaja zorana sled. V tem času Vašega dopusta smo Dovžani z Vami preživeli toliko lepih trenutkov: še je v spominu

prisrčno praznovanje Vaše srebrne maše, kot tudi obiski svetih daritev v farni cerkvi v Šentilju kot tukaj pri sv. Urhu. Čutili smo Vašo skrb za bolnike, ki so pri Vas vedno na prvem mestu. Čudovit je bil koncert, ko so ga pripravili Vaši prijatelji iz noneta CERTUS in še je mnogo drugih drobnih, a lepih utrinkov.

Prijetno in nevsiljivo ste nas znali združiti spet v malo občestvo, ki lahko marsikaj pripravi, če ga le nekdo podpira in verjame vanj.

V tem našem dirjajočem vsakdanu, ko smo tako ranljivi in občutljivi, iščemo v cerkvi, v verskih skrivnostih blagodejne rose od zgoraj. Dobri duhovniki pa nas vodite k luči ljubezni in preko Vaših rok se na zemljo zlivajo milosti.

Bili ste enkratni prenos Božje besede in prijateljstva do nas vseh in tudi do drugače mislečih.

Hvala Vam za ta dragoceni čas. Želimo Vam, da Vaša ljubezen do Boga, do materine besede in do domovine, še posebno do rodne vasice nikoli ne

Srebrna maša p. Janeza v domači župniji

ugasne in, da bi Vam zdravje naprej dobro služilo. In ko boste rekli zbogom vsem nam: krajem, dogodom, stvarjem, izkustvom in milostim, naj Vas spremlja Božji blagoslov; pri ljudeh, ki jih boste srečali, v življenju v daljni Adelaidi, ki ga boste živeli in v dogodkih, ki se bodo zvrstili jutri. Tolaži nas misel, da je slovo potrebno za novo srečanje. Zato z Bogom in kmalu spet nasvidenje!

7. 11. 2001

Vaši Dovžani

P. Janez s Tonetom Gorjupom na Viševniku

P. Valerijan in p. Filip sta nadomeščala p. Janeza. Tukaj je nekaj njunih vtisov, ki nam jih je posredoval p. Valerijan.

Pater Janez je v nedeljo, 15. julija letos praznoval srebrni mašniški jubilej, ki so mu ga pripravili adelaidski rojaki. To lepo obletnico mašništva je slavil tudi v svojem rojstnem kraju v Šentilju pod Turjakom. V ta namen je šel na dvomesečni zasluženi dopust. Tako sva s patrom Filipom delila nadomeščanje v Adelaidi.

Prvo polovico je vzel p. Filip, drugo pa jaz. V primeri s Sydneyem sploh ni bilo naporno. Poleg maševanja, nekaterih obiskov bolnikov, en pogreb, je še dosti časa ostalo za skrb za rastline in živali na farovškem dvorišču. Saj je bilo kar zabavno, ko sta psička lajala kot za stavo in hotela pri tem drug drugega prekositi, kanarčki so posebno ob lepem vremenu veselo žvrgoleli, kokoši so me zjutraj spomnile, da jih je treba nahraniti in so s svojim kokodakanjem javile, ko je katera znesla jajce, grlice so grulile, da je bilo veselje.

Hvala Bogu in dobrim rojakom mi ni bilo treba kuhati, ker ste mi prinašali hrano ali me povabili na dom pa tudi v slovenskem klubu sem bil dobrodošel vsako nedeljo pri večerji. Zato naj na tem mestu izrazim vsem iskreno zahvalo.

Pater Janez pa se je med tem gotovo že znašel in vse uredil, kar sva midva s p. Filipom prezrla. Verjetno pa mu je dalo precej dela, ko je moral stehati vse ptičke, če je slučajno kateri zgubil na teži, kakor se je pošalil p. Filip.

Lep pozdrav vsem z željo za obilico Božjega žegna, zdravja in dobre volje!

p. Valerijan

Vaši darovi

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA: \$30.-Ivan Leban; \$20.-Evgen Brajdot; \$10.-Emillia Walls, Kampus Ivan in Olga, Rudolf in Mary Uljan, Štefan Šernek, Filipič Janko, Ernesta Vran, Alojz Kastelic, Slavko Koprivnik, Marija Krnel; ZA P. PEPIJA: \$400.-A. A.; \$105.-Ivan Lapuh; \$50.-Alojz Žagar. ZA CERKEV: \$10.-Franc Zadel; ZA LAČNE: \$100.-Marija Bembič, \$40.-Alojzija Gosak, \$20.-Slavko Koprivnik. ZA MISIJONE: \$100.-Mirko Šveb, A. T. K.; \$50.-Janez Šveb; \$20.-Marija Prank; \$10.-B. Dubrovič.

HVALA IN BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

Kaj pomeni sveta maša?

Središče vseh zakramentov in vsega krščanskega življenja je sv. maša, ki jo označujemo z različnimi izrazi, od katerih vsak na svoj način poudari en vidik skrivnosti ali samega obhajanja.

To so:

- Evharistija - dejanje zahvale Bogu;
- Gospodova večerja – ker gre za obred, ki ga je obhajal Jezus s svojimi učenci na večer pred svojim trpljenjem;
- lomljenje kruha – ker je Jezus kot mizni starešina blagoslovil in razdelil kruh, po tej kretnji ga učenci poznajo po njegovem vstajenju;
- Evharistični zbor – ker se obhajanje evharistije odvija v zbranem občestvu vernikov;
- Sveta daritev – ker ponavzočuje Jezusovo daritev;
- Najsvetejši zakrament – ker je zakrament vseh zakramentov;
- Obhajilo – ker se po tem zakramentu združujemo s Kristusom, ki nas napravlja deležne svojega telesa in krvi; itd.

Sveta maša je molitev srca

Gospod, v Tvoji navzočnosti sem! Resnično si tukaj pod podobo evharističnega kruha. V tvoji navzočnosti sem, preden sploh mislim nate. Molim te, moj Odrešenik, ki si tukaj pričujoč kot Bog in človek, s telesom in dušo, z mesom in krvjo. Verujem, da sem pred tisto človekostjo, ki je bila spočeta v Marijinem telesu in hranjena na njenih prsih, ki je doraslo do moške dobe, ob jezeru poklicala dvanajstere apostole, delala čudeže in govorila besede modrosti in miru; pred tisto sveto človekostjo, ki je ob času, katerega je določil Oče, visela na križu, počivala v grobu, vstala od mrtvih in sedaj vlada v nebesih. Gospod, častim te in slavim, in se ti vsega izročam. Ti si resnična hrana moji duši in moja večna radost. O Bog, kako velika je tvoja ljubezen! Kateri človeški razum more razumeti ljubezen, s katero je večni Oče ljubil svojega lastnega sina. Ti, naš Odrešenik, si sam

rekel: Kakor je mene ljubil Oče, sem tudi jaz vas ljubil; Ostanite v moji ljubezni! Sedaj razumem, da si zame umrl, ker si me ljubil. Gospod, kjer si ti, se svet spremeni. Spremeni nas, da bomo podobni tebi!

Prodreti v pomen svete maše

Evharistična daritev je vir in vrhunec ter središče vsega cerkvenega bogočastja. Pri njej se zbiramo zato, da bi svoje življenje bolj usmerili v Boga in se globlje povezali drug z drugim, sosed s sosedom, mož z ženo in otroci s starši, starši z otroki. Maša je sestavljena iz dveh delov: iz besednega (»miza Božje besede«) in evharističnega bogoslužja (»miza Kristusovega telesa«), ki sta tako tesno povezana, da sestavljata eno samo bogoslužno opravilo.

Kristus je vedno navzoč v svoji Cerkvi, zlasti v bogoslužnih objavljanjih: v daritvi sv. maše, v duhovnikovi osebi, v zakramentih, v svoji besedi in kadar Cerkev moli in poje. V evharističnem zakramentu sta resnično, stvarno in bistveno vsebovana telo in kri skupaj z dušo in božanstvom našega Gospoda Jezusa Kristusa, torej celotni Kristus (DS 1651).

V papeški okrožnici »Skrivnost vere« (3.9.1965) papež Pavel VI. spregovori o Kristusovi navzočnosti z naslednjimi besedami: Kristusova navzočnost v evharistiji se imenuje »resnična« ne po izključitvi, kakor, da bi druge navzočnosti ne bile resnične, temveč po odličnosti, ker je ta navzočnost tudi bistvena; po njej namreč postane navzoč celi in neokrnjeni Kristus kot Bog in človek. Med stvarnimi navzočnostmi ne obstaja razlik, razlika je samo v tem, kako te navzočnosti postanejo stvarne.

V Evharistiji je Kristusova stvarna navzočnost trajna, ker pripada substanci (kruh-vino), ki ostane (Kristusovo telo in kri). Pri drugih bogoslužnih objavljanjih pa je Kristusova stvarna navzočnost minljiva, ker je vezana na obhajanje, ki je dejanje, ki mine, ne pa na stvar, ki ostane.

Sveti

Frančišek Asiški

31

Predstojnikom svojega reda pa je pisal:
»Vse predstojnike manjših bratov, ki dobijo to pismo, pozdravlja brat Frančišek, najmanjši služabnik božji, in vam želi svetega miru v Gospodu!

Vedite, da je v očeh Boga dosti velikih in vzvišenih stvari, ki se zdijo časih ljudem malenkostne in majhne. In so stvari, ki jih ljudje zelo spoštujejo, a niso v očeh Boga prav nič vredne. V imenu Boga vas prosim, kolikor je le mogoče, da oddaste škofom in duhovnikom ona pisma, ki govorijo o najsvetejšem Telesu in presveti Krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa in da si dobro zapomnite, kar smo vsem priporočili o the skrivnostih. Brž, ko boste mogli, poskrbite tudi, da bodo prepisana in razdeljena ona pisma za posvetno gosposko, ki jih pošiljam vam in kjer pravim, da morajo paziti na to, da bodo povsod javno hvalili Boga. Pozdravljeni v Gospodu!«

In ko so še sklenili, da morajo vsako nedeljo opraviti službo božjo v čast Mariji, so se razšli. Niso vedeli, da ne bodo nikdar več videli onih bratov, ki so šli k Saracenom, zakaj prelili so kri za Očeta, ki jih je poslal in so bili prvi mučenci iz Frančiškovega reda.

IX. Daljave kličejo – doma je nevihta

1. Frančišek na morju

Sončno olje je ležalo na morju. Rumene in zelene in sivkaste ploskve so se prelivale druga v drugo. Rdeče in modre barve jadrnic so odsevale v rdečih in modrih trakovih po vodi, vročina je kipela, dišalo je po ribah, bela jadra so se napihovala. Sonce je stalo visoko zgoraj in je v navpičnih žarkih palilo

morje in jadrnice in bele skladanice hiš. In pripekalo je na ljudi, ki so v gručah obdajali veliko jadrnico in se motovili po mostičku navzgor, da so se natezale debele vrvi in je škripalo in ječalo v lesu.

»Vsi ne morejo na ladjo! Saj vidite, toliko ljudstva, tak naval!« je vpil kapitan in potiskal ljudi z mostička. In še posebej je imel Frančiška in njegove brate v mislih, ko je to govoril. Začudeno in radovedno so se ozirali ljudje na menihe, ta in oni obraz se jim je zagrebel v oči in dušo, da so brez besede strmeli v izhujšane, vse utrujene in siromašne brate.

»Odstopite,« je mirno dejal Frančišek in zbral tovariše krog sebe. »Moji ljubi otroci ste,« je nadaljeval, »in nobenega izmed vas ne bi rad pogrešal pri sebi. Rad bi, da bi šli vsi z menoj na to pot, a vendar ni, da bi kapitana prosil, da nas vse sprejme na krov. Da pa ne bo nihče izmed vas imel vzroka, da bi bil žalosten in bi zavidal drugega, zato ne bom jaz izbiral, ampak naj vas izbere Bog sam.«

Poklical je otroka, ki jih je gledal s krova.

»Večkrat smo slišali iz otroških ust, kaj hoče Gospod. In menim, da bo tudi zdaj tako. Tega otroka bomo vprašali in mu verjeli, kar bo povedal. Bog bo govoril iz njega.«

In je vprašal otroka:

»Povej, ljubček moj, ali je božja volja, da gredo vsi tile menihi na morje in potujejo z menoj?«

Jasno in krepko je odvrnil otrok:

»Ne, to ni božja volja.«

Bratje so ostrmeli, Frančišek pa je dejal:

»In kateri, povej, naj gredo z menoj?«

Otrok je pokazal s prstom na vsakega posebej, ki naj se pridruži Frančišku.

»Hvala ti,« je tiho dejal Frančišek. »Zgodi se božja volja. Pridite vse, da vas blagoslovim!«

In so poklekli in prejeli Frančiškov blagoslov, si podali roke in se poljubili v slovo. Oni, ki so morali oditi nazaj, so vsi solzni obstali kraj ladje in so nemo gledali, kako se oddaljuje s Frančiškom in tovariši.

»Z Bogom,« so zaklicali in zamahnili z roko, Frančišek pa je napravil znamenje križa čeznje.

»Z Bogom,« je zašepetal, zakaj glas mu je odpovedal, tako je bil prevzet od ganotja. Potem pa je pogledal brate krog sebe in dejal:

»Oni bratje, ki gredo k nevernikom iz ljubezni do Kristusa, jim morejo služiti na dva načina. Prvič tako, da se ne prepirajo in ne prerekajo z njimi, ampak so zaradi Boga pokorni vsem stvarjem, in se izjavijo, da so kristjani. Drugič pa tako, da oznanjajo Njegov nauk in pozovejo ljudi, naj verujejo v Boga Očeta, Boga Sina in Svetega Duha, in jih krstijo, da postanejo kristjani, če je Gospodu všeč. In pomisliti moramo, bratje, da smo izročili sebe in svoja telesa Gospodu Jezusu Kristusu in iz ljubezni do Njega ne smemo zbežati niti v pričo vidnih niti nevidnih sovražnikov, zakaj Gospod pravi: 'Kdor izgubi življenje zaradi mene, ta ga otme za večno življenje.'«

Ladja je plula dalje, sence so legale na morej, Frančišek je zrl v vodo. Bele pene so šumele, kakor nož je rezala ladja valove, brnelo in hrumelo je v vodah. Tam daleč na obzorju je bila črta, to je bila zemlja. Frančišek jo je v duhu blagoslovil in mislil na brate in sestre, ki so ostali doma. Na Klaro je pomislil, ki bi bila rada šla z njim, tako vroča je bila njena ljubezen do Gospoda. In oko se mu je stemnilo, ko se je spomnil, kako so težka njena pota, kako silijo vanjo, da bi se odrekla popolnemu ubožstvu in bi si prilastila vsaj samostan. In spet se mu je zjasnilo čelo, ko je pomislil, kako je sestra Klara vsa pokorna njegovim navodilom in noče ničesar in se ne vda nikomur in se bojuje dan za dnem za popolno sveto ubožstvo. In polglasno je ponovil besede, ki jih je bil govoril Klari, preden je odšel.

»Klara me bo slušala in sestre njo, ki jo ljubijo

kakor mater. Hvala ti, Gospod, za sesto Klaro! Kakor z lučko mi svetiš z njo v dneh teme, kakor s škranjčkom me razveseljuješ.«

Tedaj je prisluhnil. Glasno vpitje je kriknilo s krova do njega. Okrenil se je in vstal in videl, kako je bil brat Barbaro ves rdeč v obraz in je kričal v jezi. In neki vitez je bil poleg in je videl in slišal sramoto. Frančišek je naglo pristopil.

»Kaj je?« je vzkliknil. »Brat Barbaro, zakaj oštevaš svojega brata? Ali ne veš, da so najhujši grehi v besedah in jih moramo sovražiti in se jih izogibati najbolj? Da je obrekovanje veliko zlo? In zato, glej, ti dam drobec tega oslovskega govna. Tista usta, ki so brizgnila strup sovraštva na mojega brata, naj pojedo ta drobec govna!«

Zelo se je začudil vitez, ko je zaslišal take besede, in še bolj se je začudil, ko je videl, kako je bil brat pokoren Frančišku in je brez besed sprejel kazen.

2. V Sveti deželi

Mesec dni je trajala pot. Ko je priplula ladja v St. Jean d'Acre, so izstopili bratje in čakal jih je brat Elija Bombarone s tovariši, ki so bili že prej prišli v Sveto deželo.

»Brat Elija, kakor so mi branili, prišel sem vendarle, da ne boste trpeli le vi sami, jaz pa bi udobno živel doma. Odpravimo se v taborišče križarjev, v Damiette!«

Nekatere je poslal v druge kraje, razšli so se spet, da otimajo duše.

Tuji kraji so navdali Frančiška z novim občudovanjem Stvarnikovih del in govoril je bratom:

»Glejte, ves mesec smo se vozili, videli smo toliko novega, videli tuje vode in ribe in ptiče, videli tuje ljudi in vse, glejte, je naše, ker imamo vsi istega Očeta. Kaj je dom? Ves svet je naš dom, vse je ena in ista hiša, vse je izšlo iz rok istega Stvarnika. In čeprav se vam bo zdelo tuje to in ono, vendar pomislite, da je isti Bog v nas in nad nami, da so vse stvari naše, da je ista ljubezen božja, ki skrbi

nadaljevanje sledi

sv. ciril in metod MELBOURNE

p. Ciril A. Božič, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 1054 Fax: (03) 9855 0811

MESEC NOVEMBER nas kliče k spominu in molitvi za naše pokojne. Že zadnjo nedeljo v oktobru smo se zbrali k sveti maši v dvorani kluba Planica ter nato na pokopališču Springvalle, kjer smo pod hrastom molili, nato pa z njegovim listjem zajemali blagoslovljeno vodo, s katero ste nato pokropili grobove. Prvo nedeljo v novembru smo se zbrali na slovenskem delu pokopališča Keilor, kjer smo sredi dneva v izredno toplem, sončnem dnevu molili za naše pokojne. S cvetlico, pomočeno v blagoslovljeno vodo pa ste potem tisti, ki imate tam grobove svojih dragih, blagoslovili njihovo zadnje domovališče. V poznem popoldnevu so bile molitve ob znamenju na slovenskem hribčku na Elthamu, v nedeljo, 11. novembra, pa zaradi dežja kar v dvorani društva Ivan Cankar v Geelongu – sicer bi se zbrali pri spomeniku Triglav, ki so ga prav lepo okrasili. V nedeljo, 25. novembra, se

bomo zbrali ob šestih zvečer na pokopališču v Wodongi, ob sedmih pa v cerkvi Srca Jezusovega za sveto daritev.

Vesel in hvaležen sem vam vsem, ki lepo skrbite za grobove vaših dragih rajnih, molite zanje in darujete za svete maše za blagor njihovih duš. Tako ostajamo povezani vsi – mrtvi in mi živi v skrivnostnem občestvu vere in ljubezni. Bogu hvala za to milost!

V četrtek, 1. novembra 2001, na praznik vseh svetih, sem skupaj z misijonarko Marijo Anžič OBISKAL MELBOURNSKEGA NADŠKOFA msgr. Denisa Harta. Pred štirimi leti je bil generalni vikar. Takrat sem mu po smrti p. Bazilija predstavil novega dušnega pastirja p. Metoda. Sedaj je dr. Hart postal nadškof, jaz pa drugi Bazilijev naslednik. Pater Metod je imel navado reči: »Čudno se ta svet vrti.« Ob obujanju spominov smo seveda

spregovorili tudi o sedanosti in načrtih. Gospod nadškof je sprejel naše povabilo, da bo na prvo soboto v juliju 2002 naš gost ob žegnanju v čast sv. Cirilu in Metodu. Čestital nam je ob zlatem jubileju, se opravičil, ker ni mogel priti na slavlje in novi pastoralni ekipi – p. Cirilu in Mariji – zaželel Božjega blagoslova in dobrega počutja ter izrekel dobrodošlico v imenu Cerkve v Viktoriji in Avstraliji. Celotno slovensko občestvo pa prisrčno pozdravlja.

22. novembra goduje SVETA CECILIJA, zavetnica cerkvene glasbe. Ob tem prazniku čestitamo vsem cerkvenim pevcem in glasbenikom ter se jim

Po maši narodov pred stolnico sv. Patricka z nadškofom msgr. Denisom Hartom, 14. 10. 2001

zahvaljujemo za njihov trud pri oblikovanju lepega bogoslužja. Vabimo pa tudi še nove pevke in pevce k sodelovanju v zboru.

Pred nami je že NOVO CERKVENO LETO, adventni in božični čas. Kako ga bomo oblikovali pri nas v Kew, bomo govorili na seji Pastoralnega sveta 26. novembra ob pol osmih zvečer. Pa tudi nadaljevali bomo z iskanjem najboljših rešitev za obnovo naše cerkve.

MIKLAVŽ bo obiskal otroke v nedeljo, 2. decembra, po deseti maši. Odbor staršev Slomškove šole pripravlja lep program. V nedeljo, 9. decembra, gostuje pri nas ANSAMBEL DRUŽINE GALIČ.

Na god svetega Miklavža, v četrtek, 6. decembra 2001, bo ob 10. uri dopoldne maševal v naši cerkvi melbournski nadškof msgr. Denis Hart. Z njim bomo somaševali vsi izseljenski duhovniki, ki delujemo v nadškofiji. Po maši imamo sestanek in nato kosilo v Baragovem domu. Naša gospodinja Francka Anžin je že zbrala sodelavke, ki bodo pomagale, da bo kosilo izvrstno.

ADVENTNO ROMANJE bomo imeli v soboto, 22. decembra, ko se bomo pridružili romarjem iz vseh župnij in narodnosti na romarskem kraju Our Lady Ta' Pinu v Bacchus Marsh. Ob drugi uri popoldne bo sv. maša in nato procesija.

POČITNIŠKA MT. ELIZA bo še zadnjič v letu 2002, ker bodo potem prostore prodali. Vabljeni ste, da preživite del svojih počitnic z nami. Rezervirana imamo dva tedna: prvi teden je od 6. do 13. januarja 2002, drugi teden je od 13. do 20. januarja 2002. Prosimo za čimprejšnjo prijavo.

V naši knjižnici lahko naročite izredno dobro posneto VIDEO KASETO o praznovanju zlatega jubileja slovenskih frančiškanov v Avstraliji. Avtor kasete je Matija Cestnik, cena je 30 dolarjev.

NARODNE NOŠE so še vedno zelo iskane. Kar nekaj se jih je v preteklih letih izgubilo – bile so posojene pa ne vrnjene. Če kdo ugotovi, da jo ima kje v omari, lepo prosimo, da jo vrne ali pa če kdo želi podariti svojo, jo bomo radi sprejeli. Saj se je potrebno večkrat za različne priložnosti odeti in nastopiti kot skupnost v prepoznavnih nošah.

11. novembra goduje sv. Martin. Tu pa je še slovesen trenutek s sajenja trte v Yarra Ranges, 23.9.2001

KRST: OLIVIA BRNE, r. 17.05.2001, oče David, mati Sandra Trydy r. Richards. Botri Nada in Stojan Jaksetič. Kew, 28.10. 2001.

JOSHUA ADAM ORESTI, r. 01.03.2001, oče Frank Domenic, mati Marina r. Klančič. Botri Fabian Klančič in Di Tommaso Eva. Kew, 18.11. 2001. Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

POROKA: ANTHONY NICHOLAS JOHN, r.26.01.1973 in SONIA IVANA ANN GUSTINČIČ, r. 30.11.1973, hčerka Pavla Gustinčiča in Lilijane r. Jelenič. Priči sta bili Michael Anthony in Julie Hendry. Kew, 21. oktobra 2001. Čestitke mlademu paru na skupni poti!

NAŠI POKOJNI: MARIO BUBNIČ nas je za vedno zapustil 6. septembra 2001. Umrli je v Fitzroy Western Hospital. Rojen je bil 8.3.1933 v Obrovu, župnija Hrušica na Primorskem. V Avstralijo se je pripeljal z ladjo Ferzi 10.01.1954. Najprej je bil v Bonegilli. Kmalu se je zaposlil v Melbourneu in živel tu do smrti. Leta 1958 se je poročil z Marijo, roj. Ploes iz Hotične, župnija Slivje. V zakonu so se jima rodili trije otroci: Suzana, Boris in David, na žalost pa je hčerka pokojna že 41 let. Družina je živela v Yarraville 8 let, potem se je preselila v Altono North, kjer živijo še danes. Marjo je ljubil vse, kar je bilo slovenskega. Vsem je rad pomagal, zlasti pa je bil dejaven v društvu Jadran, kjer je bil član od ustanovitve. Spoštoval je vse ljudi in novo domovino Avstralijo. Živel je za družino. Izšolal je

oba sinova, na katera je bil ponosen, saj oba govorita materin jezik in spoštujeta slovenske običaje. Oba sta poročena, Boris z Julie živi v Ameriki, David s Prudence pa v Melbourneu. Pokojni zapušča ženo Marijo, sinova Davida s Prudence in Borisa z Julie, brata Franca ter sestro Slavo v Sloveniji in Drago v Franciji. Zahvaljujemo se vsem, ki so prišli k rožnemu vencu, k pogrebni sv. maši in ga pospremili k večnemu počitku na pokopališču v Fitzroyu. Hvala za vse izrečeno sožalje, cvetje in hvala vsem, ki ste nam stali ob strani v teh težkih trenutkih in tudi sedaj. Posebna zahvala gre patru Cirilu, ki ga je obiskal v bolnišnici. Na žalost je bilo prepozno. Še enkrat hvala - žena Marija, sin Boris in David z ženama, brat Franc, sestra Draga in Slava z družinami.

EZIO SKUBLA je umrl v Melbourneu 11. oktobra 2001 in bil pokopan v Springvally 16. oktobra. V Avstralijo je prišel leta 1967 iz Italije. Aprila leta 1969 se je poročil z Majdo r. Luzar, doma iz Šmarjete. V zakonu sta se jima rodila sin Robert in hčerka Sonja.

V bolnišnici v Sunshine je 15. oktobra 2001 umrl IVAN VADNJAL. Rojen je bil 10. maja 1936 v Zagorju pri Pivki. Leta 1956 je zbežal v Italijo in naslednjega leta prišel v Avstralijo k svojim bratom in sestram. Prva štiri leta je delal v Snowy Mountains in potem več kot 20 let v državni šoli kot čistilec. Leta 1965 se je v Melbourneu poročil z Giuzepino Rizzo, ki je italijanskega rodu. V zakonu sta se jima rodila dva otroka: Valerija in Frank. Pogrebno sveto mašo za pokojnega Ivana sta opravila slovenski in avstralski duhovnik v cerkvi sv. Martina de Porres, Avondale Heights 19. oktobra ob 10. uri, nato pa pogreb na pokopališču Keilor, kjer že 12 let počiva njegova žena. Pokojni Ivan zapušča hčerko Valerijo, sina Franka in vnuka Nicholasa, sestra Justino in Ivanko ter v Sloveniji brata Stanka. Dragi Ivan, naj ti bo lahka avstralska zemlja. Počivaj v Božjem miru - sestra Justina Miklavec.

ALEKSANDER VIČIČ, doma iz Male Bukovice pri Ilirski Bistrici je umrl 20. oktobra 2001 v Ringwood Hospital, star 58 let - rojen je

bil 17. avgusta 1943. Star je bil 13 let, ko mu je umrl oče in je že 17-leten odšel od doma. Po težkem otroštvu se je odpravil v Avstralijo, kamor je prispel leta 1963 z ladjo Roma. Bil je dober keramičar, vesten in iskan delavec. Leta 1970 se je poročil v Kew z Loro r. Jesenko. Gospodu Benku je pomagal pri mozaiku v naši cerkvi. Pred 16 leti je imel nesrečo in od takrat je bil na invalidskem vozičku, na koncu ga je napadel še rak. Kljub vsem preizkušnjam je ostal korajžen. »Gremo domov«, je nazadnje dejal ženi. Odšel je domov k Očetu. Zapušča ženo Loro, hčerko Suzi z možem Wainom, sina Saša, v Sloveniji sestra Irmo in Zalko, v Melbourneu bratranca Lojzeta Ambrožiča. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi v Kew 24.10.2001, naslednji dan pa pogrebno mašo in pokop na pokopališču Springvale.

ALOJZ TOMAŽIN, rojen 29. julija 1932 na Raki na Dolenjskem, je pobožno zaspal v Gospodu 24. oktobra 2001 v Betlehem bolnišnici v South Caulfield v Melbourneu. V Avstralijo je prišel skupaj z bratom Francem na ladji Flaminia leta 1956. Samo en teden je bil v Bonegilli, potem pa si je že poiskal delo. Leta 1979 se je poročil s Filipinko. V zakonu se jima je rodila hčerka, toda zakon je šel narazen leta 1996. Leta 1990 je zbolel za rakom na črevesju in zdravnik mu je napovedal le še šest mesecev življenja. Lepo je sklenil svoje življenje. Za njim žalujejo brat Franc tukaj v Melbourneu, Ivan na Petelinjaku pri Novem mestu, Jože na Raki, sestre Justina in Martina v Mariboru in Milka v Ljutomeru. Pogrebno mašo zanj smo opravili v cerkvi sv. Geralda v North Dandenongu, pokopan pa je na Springvale pokopališču. Zahvaljujemo se mu, da se je ob koncu življenja še posebno dobrotno spomnil našega verskega središča.

V petek, 16. novembra, smo darovali v naši cerkvi v Kew sv. mašo za pokojno MARIZO LIČAN. V zahvalo in v slovo sta spregovorila p. Ciril in Ivo Lebar.

Vsi naši pokojni naj počivajo v Božjem miru! Sorodnikom pa izrekam sožalje in zagotavljam molitveni spomin.

p. Ciril

križem AVSTRALSKE SLOVENIJE

Iz Newcastla, NSW, Vam pošiljamo nekaj novic, ki so se dogodile med nami v tem letu.

Patru Cirilu želimo iskreno dobrodošlico v Avstraliji. Upamo, da se bo dobro počutil med slovensko skupnostjo v Melbournu. Dobrodošel!

Začnimo kar z dobrimi novicami.

10. septembra letos je slavil 90-letnico rojstva ustanovni in dolgoletni delovni član Slovenskega društva »TIVOLI«, Newcastle, gospod ANDREJ PICHLER, 24. oktobra je isto slavila njegova žena HERMINA. V veliko presenečenje obeh, je njuna hčerka Martha organizirala praznovanje. Povabila je vse člane društva, da smo skupno z Andrejem in Hermino proslavili njun visoki jubilej.

Med gosti sta bila tudi gospod Alfred Breznik, častni generalni konzul Republike Slovenije in njegova soproga Jeni.

Kar 43 se nas je zbralo v Germania klubu, kjer smo ob pesmi in prijetni melodiji preživeli nepozaben popoldan.

Andrej Pichler prihaja iz Domžal, Hermina, roj. Premk, pa iz Mengša. Po vojni so bili izgnani v Avstrijo. Ko se je Andrej nekega dne po obisku sestre v Ljubljani vrnil v Domžale, je našel prazno in zapečateno hišo, družino pa izgnano.

Iz lastne drvarnice je ukradel svoje kolo in se podal na pot iskanja družine. Po nekaj težkih mesecih je našel ženo in dvoje otrok v »lagerju« v Avstriji. Dolga pot emigracije se je pričela...

V juniju 1949 je Pichlerjeva družina emigrirala v Avstralijo. Preko Bathursta so prišli v »lager« Greta. Andrej se je 17. decembra 1949 zaposlil v železarni BHP, kjer je ostal vse do upokojitve. Vedno je povedal, da je njegova družina resnično internacionalna: dva otroka sta bila rojena v

Sloveniji, eden v Avstriji in zadnji v Avstraliji, medtem, ko so vnuki in vnukinje mešanica slovenske in avstralske krvi.

Bog vaju živi Andrej in Hermina še mnogo let!

1. januarja letos je slavila 90 let življenja ZORKA PERTOT. Zorka prihaja iz Trsta. Mož Bruno – tudi eden od ustanovnih članov društva »TIVOLI«, je umrl pred nekaj leti. Zorka živi sama, vendar jo skrbno čuvata hčerka Tania in sin Rudi. Večkrat pride na naša srečanja, kjer zelo rada zapoje slovensko pesem.

Čestitamo, Zorka!

In nekaj podatkov za Matico mrtvih:

STROPNIK ADOLF, izhaja iz Haloz, živel v Newcastlu, umrl marca 2001.

OSTROŠKO WENZEL (VENCELJ), rojen 13. septembra 1925, Ptuj; umrl 16. maja 2001; prispel v Avstralijo 1949. leta; zaposlen ves čas v BHP, Newcastle; živel v Redheadu (predmestje Newcastla); edini sin umrl pred osemnajstimi meseci; žena Terezija umrla pred osmimi meseci. Vencelj je bil upepeljen pri Macquarie Gardens, Ryhope (Lake Macquarie – Newcastle).

PLAHUTA FRANC, star 83 let; umrl 12. septembra 2001. Veliko je zahajal v nemški klub; drugi podatki neznani.

Slovensko društvo »Tivoli« je med letom organiziralo vrsto uspešnih srečanj in kakor vedno, smo zelo veseli, ko se sestanemo, pokramljamo, pa tudi zapojemo.

Ko je pred nedavnim tukajšnja podružnica Rdečega križa organizirala mednarodno parado narodnih noš, smo se vabilu odzvali tudi Slovenci. Slovenske noše so ponosno predstavili: Cilka Prinčič, njena 9 let stara vnukinja Georgia in Emil Grosman.

Ob nedavnih volitvah je ostal odbor Slovenskega društva »TIVOLI«, Newcastle nespremenjen, torej: Ivo Klopčič, predsednik, Miha Ulcej, podpredsednik, Maria Grosman, tajnik/blagajnik ter člani: Paula Kolatchew, Cilka Prinčič, Albina Mavrič, Lizi Lampe in Martha Kodela.

Prisrčen pozdrav rojakom širom Avstralije!

Maria Grosman, Newcastle NSW

Razstava pogrinjov

Še preden se izteče leto 2001 smo imeli še eno kulturno točko v Geelongu, v prostorih doma Ivan Cankar. Tokrat se je Lidija domislila razstave pod imenom »Pogrnjena miza«.

Vsaka gospodinja si je zamislila pripravo pogrinjka za različne priložnosti med letom. Idej je bilo veliko. Tako se je po vrsti pričelo preprosto nedeljsko kosilo s steklenico vina na mizi, servisom za čaj ob strani, čajnim pecivom in steklenico viskija. Na drugi strani je bil pogrinjek za poročno kosilo, božično in velikonočno kosilo s kristalnimi kozarci, boljšim jedilnim priborom ter košaro velikonočnih pirhov. Na vogalu je bila prikazana pristno pogrnjena lovska miza. Jedilni servis (pribor in kozarci) so bili potiskani z lovskimi motivi – divjimi živalicami, katerim lovci neradi prizanašajo. Lepo je bilo pogledati tudi prt in prtičke z lovskimi motivi. Sredi mize je stal krožnik, obložen z domačimi klobasami in vabljiva steklenica domače slivovke, s katero so se mimoidoči okrepčali. Gospa Kontelj jim je rada natočila. Prezreti pa ne gre tudi

kmečke malice, ki gre vsakemu v slast sredi popoldneva. V leseni košari hlebec domačega kruha, na leseni deski okusne domače klobase in pripravljen oster nož, da si je vsak lahko privoščil grižljaj, zalil pa ga je z belo ali rdečo kapljico.

Lidijina zamisel je bila izvrstna. Pogrnjena je bila tudi miza za zaljubljenca in miza za prepir v zakonu. Na vsaki mizi je bilo kaj za pod zob; od dobrega kruha, čajnega peciva do potice. Škoda za tiste, ki se niso mogli udeležiti tega popoldneva. Med nami sta bila tudi gospod in gospa Srnec, ki je razstavo odprla.

Imeli smo tudi lep srečolov. Gospa Srnec, Vas pa čaka dobitok – klopca »pručica«.

Kaj je lepšega od ročnega dela, ki ga je podaril gospod J. Kodrič. Za dobro voljo pa je poskrbel Janez, ki je pritisnil na svoj »meh«.

Vsem bralcem pa lep pozdrav.

Ema Bole - Kosmina, Geelong VIC

Pokojni

Rada bi sporočila rojakom po Avstraliji, da je umrl VINKO-VINCE NAJGER, nazadnje stanujoč v Innisfail Nth.QLD.

Rojen 6. marca 1937 na Bizeljskem, kjer ima še dva brata. Med drugo svetovno vojno je bila družina izseljena v Nemčijo, kjer so starši delali na posestvu, vrnilo so se 1945. Vinko je bil zaposlen v Zagrebu v tovarni Kosmos, leta 1957 prekoračil mejo v Avstrijo in kasneje 1960 v Avstralijo. Prehodil je skoraj vso Avstralijo in bil zaposlen na več krajih; v Snowy Mountains, sekal gozd, sladkorni trs, lovil krokodile in končno 30 let na ladji kot krmar do upokojitve. Decembra 2000 je imel operacijo na srcu (open heart surgery), ki ni uspela in je letos marca podlegel posledicam. Kremiran je bil v Cairns Crematoriju, kjer se nas je zbralo obilno število prijateljev vseh narodnosti. Del pepela je bil posut okoli njegove domačije, del pa je bil poslan na Bizeljsko, kjer so imeli pogrebno mašo in je bil pepel shranjen v družinski grob. Pokojni Vinko zapušča sina Vinca, ki živi v Cairnsu.

Lep pozdrav, *Marica Vogrinčič, Innisfail QLD*

NA IZLET Z AVTOBUSOM V CENTRALNO AVSTRALIJO

Dne 20. septembra 2001 je 52 članov Slovenskega kluba Jadran in Slovenskega društva Melbourne v lepem pomladanskem jutru odpotovalo proti Adelaidi. Po prvem prenočišču v Adelaidi smo naslednji dan nadaljevali z našim potovanjem proti Port Augusti in po kosilu do Coober Pedy, kjer smo tudi prenočili.

Po zelo bogatem zajtrku smo v tretjem jutru nadaljevali z našim potovanjem proti Northern Territory in že pred kosilom zapustili Južno Avstralijo, kjer nas je večina prvič - po skoraj pol stoletja, kar smo tu - stopila na rdečo zemljo CENTRALNE AVSTRALIJE Severnega Teritorija.

V popoldanskih urah smo po treh dnevih potovanja prispeli v Alice Springs, kjer smo ostali nadaljne tri dni. Pokrajina v okolici Alice Springsa je v tem letnem času čudovita. Vse je v cvetju in zelenju, kar smo si težko predstavljali. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, temperature pa so se gibale od 20 do 32 stopinj čez dan.

Nadaljne tri dni smo preživel v okolici Alice Springsa in obiskali McDonnal Ranges, Simpson's Gap, Old Telegraph Station in Majestic Olgas.

Vrhunec našega potovanja pa je bil čudoviti sončni zahod pri Ayers Rock, ki spreminja svoje

čudovite barve. Po eni uri plezanja smo s ponosom stali na tej veliki skali, katere je baje dve tretjini pod zemljo. Kot dokaz za ta podvig je tudi fotografija z nami, 11 junaki in junakinjami, ker je vzpon za nas upokoence velik uspeh.

Zgodaj zjutraj osmega dne potovanja smo se podali proti domu in ta večer prispeli v Coober Pedy, kjer smo obiskali podzemeljsko katoliško cerkev, v kateri visi slika Marije Pomagaj z Brezij.

Po mojem mnenju ima to velik pomen za nas Slovence, ki živimo tu v Avstraliji.

Upam, da bo ta kraj, mesto opalov in ta krasna podzemeljska cerkev večkrat obiskana od naših Slovencev, živečih tu na petem kontinentu. Naša zahvala vsem tistim, ki so pri tem delu sodelovali in to sliko darovali tej cerkvi in posebna zahvala našemu g. patru Cirilu.

Potovanje nazaj v Melbourne nam je vzelo tri dni skozi Adelaide Hills v Viktorijo, kamor smo se vrnili v zgodnjih popoldanskih urah.

Najlepše se v imenu vseh nas zelo zadovoljnih potnikov zahvaljujem gospe Slavi Crooks, organizatorki tega odličnega potovanja v Centralno Avstralijo.

Peter Mandelj

**Vesela družina melbournskih rojakov
pred znamenito rdečo skalo -
Ayers Rock - Uluru, sredi Avstralije**

izpod Triglava

Pismo

p. provinciala Staneta Zoreta

»Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« (Mr 16, 15).

»V Jezusu, Besedi življenja, se torej oznanja in posreduje božje in večno življenje. Po tem oznanjenju in tem daru dobiva človekovo telesno in duhovno življenje, tudi v svoji zemeljski dobi, polno vrednost in pomen« (Janez Pavel II, Evangelij življenja 30).

Po besedah Ivana Cankarja je Bogu ob stvarjenju ostalo še polno prgišče lepote, ki jo je raztresel na vse štiri strani, od štajerskih gorov do strme tržaške obale, od Triglava do Gorjancev. Zato je lepo živeti na tej zaplati sveta, kjer ljudje govorijo jezik, ki je kakor pesem, pesem pa se prelije v vriskanje. In vendar so različni razlogi v preteklem stoletju mnogo Slovencev prisilili, da so svoje imetje zložili v kovčke in odšli v svet. Pot jih je vodila v vse smeri in ustavili so se na vseh kontinentih. Kamorkoli pa so polni upanja in pričakovanja prišli, jih je čakal trd in grenak kruh izseljenstva. Ob vseh težavah, na katere so naleteli, se je v marsikom porodila želja, da bi se vrnil domov, če le ne bi bilo tako zelo daleč in če bi mogel verjeti, da bo doma kaj boljše. Vztrajali so samo zaradi tega, ker je v njih gorela nekakšna ponosna trma in ker so za njimi prišli slovenski duhovniki, da so mogli Boga nagovarjati kot očeta v jeziku svoje matere in da so kesanje nad svojimi grehi mogli moliti tako, kakor so se naučili v domači župnijski cerkvi.

Prvi Slovenci so prišli v Avstralijo že pred drugo svetovno vojno. To so bili posamezniki, ki so iskali drugačne pogoje življenja. Po vojni pa se je utrgal plaz. Množice naših rojakov so z ladjami prihajale v avstralska pristanišča, od koder so jih

pošiljali na različne konce Avstralije, kjer so gradili svojo novo domovino. Delali so v rudnikih, na farmah, pri velikih državnih projektih, na cestah in kdo ve kje. Za njimi so na prošnjo škofa Gregorija Rožmana prišli tudi slovenski frančiškani iz Komisariata sv. Križa v Združenih državah Amerike. Prva brata, ki sta se leta 1951 odzvala škofovemu vabilu, sta bila p. Klavdij Okorn in p. Beno Korbič. Začela sta zbirati Slovence pri bogoslužju in zaradi prostranosti dežele začela izdajati mesečnik Misli, ki neprekinjeno izhaja vse do danes. Ob zlatem jubileju slovenskega dušnega pastirstva v Avstraliji so bratje, ki tam delujejo danes, pripravili slovesno praznovanje. Kot predstavnika Cerkve v matični domovini sva se praznovanja udeležila mariborski škof ordinarij dr. Franc Kramberger in frančiškanski provincial. Pot naju je vodila v vse kraje, kjer se zbirajo Slovenci in kjer imajo vsaj občasno

**p. Janez, g. škof dr. Kramberger in
p. Stane Zore na obisku pri Gerdenovih
v Milduri**

bogoslužje. Začela sva v Perthu, od tam sva odšla v Melbourne, kjer je bila osrednja slovesnost praznovanja. Udeležili so se je vidni predstavniki cerkvenega in političnega življenja, med njimi škofov vikar za emigrante, predstavniki avstralskih frančiškanov, odpravnica poslov na veleposlaništvu v Canberri, častni konzul za Victorio in New South Wales in drugi. Slovenska država je ob tej priložnosti vsem verskim središčem izrekla posebno priznanje za delo, ki so ga opravili med Slovenci v Avstraliji. Obiskala sva tudi vsa slovenska društva in obiskala tudi Slovence v Geelongu, Wodongi in Morwelu. V Brisbanu, kjer najbolj pogrešajo stalnega duhovnika, se zbirajo na društvu Planinka. Naslednja postaja je bil Sydney, kjer je g. škof podelil zakrament sv. birme mladim slovenskim kristjanom, pet pa jih je prvič prejelo sveto obhajilo. Iz Sydneya sva odšla v Wollongong, v New Castle in v Canberro. Obisk sva zaključila v Adelaidi, od koder smo se odpeljali na praznovanje tudi v Milduro in Berry. Ob tej priliki je provinca na predlog naših bratov v Avstraliji posinovila štiri njihove zveste in predane sodelavce, petintridesetim pa je podelila posebno priznanje za njihovo delo. V vseh središčih smo tudi odkrili plakete, narejene v zahvalo vsem prostovoljcem, ki so z vso zavzetostjo pomagali graditi ta verska središča. Na ta način smo se v mednarodnem letu prostovoljcev zahvalili vsem tistim, katerih imena Gospodar življenja vodi v svoji evidenci dobrega. Rojakom v Avstraliji se želim zahvaliti za prijazno gostoljubnost, s katero so naju sprejemali na vseh krajih in prosim Boga, naj jim njihovo dobroto obilno poplača. Deležni so naših molitev in daritev za dobrotnike v naših skupnostih. Zahvaljujem se tudi našim sobratom, ki nadaljujejo delo prvih bratov, zbirajo ljudi in jim pomagajo, kjer to morejo in kjer je to potrebno. Bog naj jim da moči in zdravja, da bodo mogli nadaljevati poslanstvo, ki ga z vso ljubeznijo in velikodušnostjo opravljajo.

Praznovanje naj vsem da novih moči. V njih naj utrdi zavest, da Bog živi med njimi, da jih spremlja, podpira in blagoslavlja.

p. Stane Zore

Dragi prijatelji, upokojeni Slovenci v Melbourneu

Že lep čas se vam nisem oglasil. To pa ne pomeni, da sem pozabil na vas, na prijeten sprejem na vaših domovih, na nepozabno druženje na izletih, v vašem verskem in kulturnem središču, povsod, kjer sem se z vami srečeval na vašo pomlad 1998. Tokrat bi izrazil veliko zadovoljstvo, da ste za dušnega pastirja dobili patra, pri nas v Sloveniji nadvse spoštovanega in priljubljenega gospoda Cirila Božiča. Imate pa izjemno srečo, da sedaj za vas skrbi tako velik človek, kot je on. Prav tako vam z veseljem poročam, da pri nas že deset let deluje literarni klub društva upokojencev Slovenije (LIKUS) s sedežem v Mariboru. Vodi ga, in sicer zelo uspešno, gospod Zmago Rafolt, tisti človek, ki je za SDM napisal pesem »Slovenski grič«. V klubu je okoli 400 upokojenih članov različnih poklicev, ki se ljubiteljsko ukvarjajo s pisanjem proze, poezije, z glasbo in petjem. Vsako leto naša dela izidejo v zajetnem zborniku. Nekateri člani s pomočjo kluba celo objavljajo svoje knjige. Na letošnjem sedmem državnem srečanju v Mariboru, se je iz vseh krajev Slovenije zbralo okoli 130 literatov različne starosti. Srečanje je odprl in navzoče pozdravil gospod Rafolt, promocijo zadnjega Zbornika je opravil pisatelj Janez Švajncer, strokovne napotke za literarno snovanje je podala pisateljica Karolina Kolmanič. V imenu Založbe BRUMAC, ki uspešno sodeluje z LIKUS-om pa je spregovoril gospod Rafko Žager, o spodbudnih perspektivah kluba nas je razveselil predsednik. Delovno srečanje so popestrili članice in člani s kulturnim programom, zaslužnim pa so bila podeljena priznanja. Z veliko pozornostjo smo prisluhnili nam in vam dobro znanemu pisatelju, dramaturgu, humoristu (»Moj ata – socialistični kulak idr.) in poslancu v državnem zboru, gospodu Tonetu Partljiču. Brez dlake na jeziku, dobrohotno in v njemu značilnem slogu nas je skozi več primerov iz Zbornika pokritiziral, pohvalil in poučil o racionalizaciji pisnih besedil, o tem da mora vsak pisec imeti svoj stil pisanja. Dal nam je tudi napotke, do kam lahko seže literarno delo, zlasti poetsko.

Pohvalil pa je vaša dela in prizadevanja za ohranjanje slovenske besede v daljni Avstraliji. S posebnim veseljem smo pozdravili navzoča rojaka iz Melbourn, nam in vam dobro znanega pisatelja in pesnika, gospoda Ivana Lapuha in njegovo šarmantno hčer, gospodično Lidijo, katere žametni glas sem poslušal na prireditvi v Kewu. Naše srečanje me je močno in z nostalgijo spominjalo na mesečna srečanja vas, upokojencev, na skupnem kosilu in ob kulturnem programu, ki vam ga prirejajo mlajše generacije v Kew. Narod, ki tako skupaj drži, poje in piše svojo zgodovino, bo vekomaj živel.

V imenu literarnega kluba, njegovega predsednika in v svojem imenu, vas in vašega gospoda patra prav lepo pozdravljam. Želim vam zdravja in navezave stikov z našim LIKUS-om na Slomškovem trgu št. 5 v Mariboru.

Vaš dr. Velimir Vulikić, Domžale

NOVI BRONASTI ZVONovi V NOVI ŠTIFTI

»To je dan, ki ga je naredil Gospod!« poje človekovo srce ob dnevu blagoslova novih bronastih zvonov pri Novi Štifti na Dolenjskem, pravi pater Niko Žvokelj, rektor božjepotne cerkve na Drenovem griču, ko se mu je uresničila velika želja: romarska cerkev je dobila štiri nove bronaste zvonove - težke 2400kg, 1450 kg, 1000 kg in 720 kg. V nedeljo, 23. septembra 2001, jih je posvetil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode, ki je tisti dan obhajal svoj 67. rojstni dan.

Ko se bo odslej njihova pesem s 622 metrov visokega griča 360 let po postavitvi temeljnega kamna za znamenito Marijino cerkev in 330 let po njeni posvetitvi razlegala po ribniški dolini, bo pričala o dobroti in vernosti številnih ljudi. V bron teh zvonov je vlita tudi dobrota Slovencev iz Melbourn, kjer je p. Niko pred leti deloval.

ČESTITKA PAPEŽU OB OBLETNICI IZVOLITVE

Sveti oče,
slovenski škofje, skupaj z duhovniki, redovniki, sestrami redovnicami in vsem Božjim ljudstvom, izrekamo Vaši svetosti pristrčne čestitke in najboljše želje ob obletnici izvolitve na Petrov sedež.

Ko pomislimo na Vaše zadnje apostolsko potovanje v Kazahstan in Armenijo, se nam pred očmi odstira izreden uspeh Vašega sporočila tema narodom in vsej mednarodni skupnosti.

Sporočila, ki je odsev evangeljske modrosti, in je zaupano Vam, da ga kot vesoljni pastir Cerkve prinašate svetu, polnemu nasilja in napetosti.

Hvala, sveti oče, za Vaše delo za mir in bratstvo med narodi v pravičnosti in medsebojnem spoštovanju.

Blagoslovite, Svetost, blagoslovite ta izbrani del Vaše črede, globoko vdane Vaši osebi in Vaši besedi.

Vaš vdani v Kristusu in občestvu Cerkve

+ Franc Rode

kotiček

naših mladih

The Corner

Andrew Bratina

Živio! What a month it has been! Well November is on us and it is time we start preparing for the end of the year. I would like to ask anyone who has any ideas on how to make this section better to contact me.

bratboy007@hotmail.com

The Editor

The 2001 Sydney Youth Concert

On the 6th October 2001 the annual Youth Concert took place at Merrylands, Sydney. It was a very entertaining night filled to the top with quality acts, from Melbourne, Woolongong & Sydney.

There were a very wide variety of performances; from singing to dancing, to live bands to plays and many other pleasing acts.

All of the acts were of a very high standard and all performers should be congratulated on their fantastic efforts.

On behalf of the people from Melbourne, I would like to extend a sincere thank-you to Sydney for being so hospitable and so welcoming to all of us. We really

appreciate it.

The people of Melbourne have the pleasure of hosting this great event next year and we would like to welcome you all there.

See you next time!

A lost love... "I would love to hear from you!"

My name is Mathew Bratina. I am 6 years old and I traveled to Sydney for the Youth Concert and I also performed there. I meet a girl younger than me she was 5 years old. Her name was Alana. I miss you and I cannot forget you. Please write to me and tell me your address.

P.S.

Moj očka so mi rekli, oženi se moj sin!
Kako se bom oženil, nobene ne poznam!
Sedaj pa sem eno lepo spoznal.

Yu-Hu-Hu!

Mathew Bratina xxxxx

Thanks again for reading the corner. I hope that you have enjoyed it. I would really like a few letters to suggest anything that can make this section more enjoyable.

Na svidenje.

The Editor

Catholic Bishops speak to the Young People of Australia

Dear Young Catholic of Australia,

We live in exciting times. At this moment, as one millennium gives way to another, Christians must set the future course of the Church for the twenty-first century. Drawing on the grace and energy of the Jubilee, Jesus is calling us to 'launch out into the deep' of a new millennium. Like the apostles who first met Jesus on the shores of Galilee, we trust that our efforts will result in a 'great catch' (cf Luke 5:1-11). To be effective in this task we need the gifts and leadership of young people.

Some terms explained

Last year the Church celebrated 2000 years of Christianity. That's two millennia since Jesus Christ came into our world. Known as the Great Jubilee this celebration was perhaps the biggest Christian party of all time. To be a young Australian today involves both blessing and challenge. On the one hand, you are living in a land of great promise and hope. Australia, a civilization both ancient and young, is a diverse gathering of cultures living together in peace. We Australians enjoy a degree of freedom, opportunity and prosperity unknown in many parts of the world.

On the other hand, our nation also knows suffering and sin. Many of you, your friends or families have no doubt been personally touched by problems such as racism, alcoholism, drug addiction, child abuse, unemployment, family breakdown and suicide. We share your concerns and urge you to acknowledge that, whatever practical solutions may be sought, ultimately the answer to these concerns is found in Jesus Christ. The Spirit-filled life and message of Jesus is Good News because it is the gift of peace that can

penetrate the deepest sadness and anxiety of every heart. Perhaps you have already discovered this truth for yourself. Perhaps you are still seeking and testing its authenticity. Your questions, posed and pursued with integrity and a thirst for what is good, right and true are a precious part of your Christian journey. Be both vigilant and discerning. In our society many lies and half-truths are cloaked with promises of happiness, yet deliver only sadness and destruction. Such deception is part of the 'culture of death'. Do not fall for it! Rather choose life! Guard against superficiality: never settle for less when it comes to seeking the greatness of God's plan for your lives. The Cross of Jesus Christ sets us free and offers fullness of life, now and eternally. Choose this life! Claim spiritual values over materialism, generosity before self-gratification, loving commitment before sexual irresponsibility, family and strong relationships before personal gain.

A Special Word

We are conscious of those young people who, for whatever reason, find themselves distant from the Church. For the times the Church's own membership may have contributed to that distance, we ask your forgiveness and warmly invite you to discover afresh the abundant gifts of our Catholic faith community - our people, our traditions, our spiritual riches.

OČETU V SLOVO

Kako lepo je, če imajo otroci dobre starše. In kako zelo so starši ponosni na svoje otroke. Želel bi, da bi lahko vsak naš otrok nekaj podobnega povedal o svojem očetu ali svoji mami, kar sta pri pogrebni maši 4. septembra letos povedala o svojem očetu Rudiju njegov sin William in hčerka Tanja:

My Dad was a husband, a father and a grandfather. My Dad was an active member of the Slovenian Club Committee and Slovenian Choir Group. My Dad was a fisherman, carpenter and builder. As a teacher, I was his student. As a master, I was his apprentice.

He was, and always will be - my Dad. We stand here today and although our hearts are heavy with tears we are also happy and proud to be celebrating our dad's life with all these wonderful people

WHO WAS OUR DAD?

He was a man who thrived on life itself, an ambitious young man who came to this country with his beautiful wife, a passion for living, a head full of dreams and the best of friends to share this all with.

Dad never dwelled on the hardship or struggles that were endured by himself or those around him, he always seemed to take the good from all of these times, and always wanted to make the best of every situation...

Our dad loved life...

He was never bored, there wasn't any time to be.

He thrived on the simple things and indulged in his passions.

He loved to travel...

Being outdoors was important, and exploring his beautiful adopted country in the company of family and friends makes our childhood memories rich with stories and happy times.

Dad wanted us all to see, experience and enjoy what this wonderful country had to offer.

He loved to fish....

Not for the catch, just to be out on the water, or

pier... spending countless hours with his mates.

He loved his work.

There wasn't a thing our dad couldn't fix, build or repair, working with his hands was not only work for him, it was a joy.

He loved his friends, of which he was never short of.

Many people came and went in his life, all of which I'm sure were touched by him in some way, just as he was touched by them.

But above all, my dad loved his family.

He found the girl he wanted to spend his life with, our mum.

I believe they were each other's gift.

Dad, you experienced a wonderful, full and rich life which I couldn't even begin to talk about, but you knew none of this was possible without the love of your friends and family.

For us, we saw a man who loved his wife, was proud of his children and inspired by his grandchildren...

Mum, Dad left us happy knowing that you have the best of friends and family that will always be there for you. Your strength, will and courage gave dad the power to overcome all his challenges.

He wanted us all to be strong, look to the future and enjoy our lives.

Just as he wanted us all here today to 'celebrate' his life, smile, shed no tears and remember him as we travel with him on his final journey.

Sleep peacefully dad.

ŽIVLJENJE JE DAR

V mesecu novembru se še močneje srečujemo z ono stranjo sveta, kjer je že večina človeštva. Ob grobovih doživljamo resnico, da je življenje DAR, dar Vsemogočnega Stvarnika. Zato se za ta svoj dar in za dar ljudi, ki so mi dani za sopotnike in prijatelje na poti življenja, Bogu neizmerno zahvaljujem. Osupnil sem, ko sem slišal za strašno nesrečo prijatelja pilota Francija Stroja. Sporočil mi jo je deset minut po nesreči generalni direktor slovenske policije sredi noči, ko še nismo vedeli, kako je s prijateljem Francijem. Pozneje smo brali:

Franci Stroj iz Dvorske vasi se je v ponedeljek na novo rodil

(Ne)sreča s helikopterjem

V usodnem trenutku je z repa helikopterja odletel rotor, ki ga še niso našli.

Pokljuka, 31. avgusta – 45-letni podjetnik Franci Stroj iz Dvorske vasi, ki se ukvarja tudi s helikopterskimi prevozi, je minuli ponedeljek s svojim helikopterjem eurocopter BO 105 spektakularno strmoglavil nad Velim poljem. Podjetnik je nesrečo čudežno preživel brez večjih poškodb, medtem ko od plovila ni ostalo prav ničesar, še razbiti ostanki so povsem zgoreli.

Očividci nesreče, ki se je zgodila okoli 13.50 ure, ko se je Franci Stroj vračal z Doliča, kamor je peljal pol tone težak tovor, so policiji pojasnili, da je z repa helikopterja nenadoma odletel rotor. Podobno je nekaj ur po nesreči razložil tudi sam Stroj: »Na višini 400 metrov je nekaj priletelo v rotor, nakar sem začel izgubljati višino.« Kljub poskusom, da bi ga umiril, se je helikopter začel vrteti, nazadnje pa strmoglavil v ruševje in pristal na glavi. Franci Stroj se je hitro rešil iz že gorečega plovila in se peš odpravil do Vodnikove koče, kjer je pričakal zdravnika, od tam pa so ga s helikopterjem prepeljali v jeseniško bolnišnico. Ker je bil le nekoliko opraskan, so ga kmalu odpustili domov.

Ta čas so prostovoljni gasilci iz Srednje vasi že lokalizirali požar policisti pa začeli s preiskavo.

Predvsem jih zanima odpadli rotor, ki ga neuspešno iščejo že nekaj dni, da bi lahko razjasnili vzrok nesreče. Stroj, ki se je sicer v ponedeljek umaknil v svoj vikend na Dobrči, si je v torek tudi osebno ogledal mesto strmoglavljenja in »vnovičnega rojstva«, nakar se je umaknil pred javnostjo, saj je istega dne umrl njegov tri leta starejši brat Janez.

Podjetje Franci Stroj, s.p., iz Dvorske vasi že nekaj let kot edino tovrstno zasebno podjetje v Sloveniji opravlja letalske dejavnosti prevoza oseb in stvari.

Dvomotorni helikopter eurocopter BO 105 z 840 konji je imel vgrajenih 5 sedežev, Franci Stroj je rabljenega kupil leta 1996 (leto izdelave 1980) in ga maja tega leta tudi predstavil javnosti. Helikopter je bil vreden milijon mark, redno vzdrževan, lastnik pa je z njim opravil vsaj 800 ur letenja. Franci Stroj se že vrsto let ukvarja tudi s proizvodnjo sončnih kolektorjev.

S. Šubic, Slovenske novice

Zadnji dan pred odhodom v Avstralijo (22.8.2001) je p. Ciril blagoslovil novi helikopter prijatelja Francija Stroja.

V ozadju slike vidimo helikopter, s katerim je Franci strmoglavil in po čudežu ostal popolnoma nepoškodovan.

OGRIZEK SOLICITORS

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE: (03) 9748 3650 FAX: (03) 9748 3619
MOBILE: 0418 326170 EMAIL: MOG@NETSPACE.NET.AU

POSTAL ADDRESS:
P.O. BOX 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

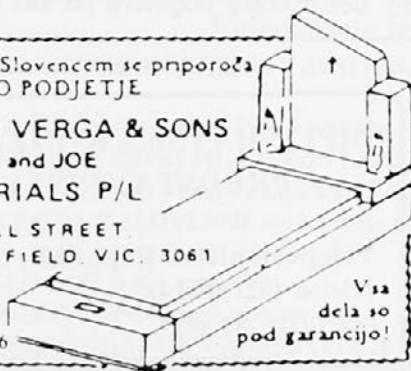
220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A H 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

PRODAJA IN NAKUP HIŠ

WALTER DODICH Mobile: 0413 262 655

IRENE DODICH Mobile: 0411 649 106

AGENTA ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART Camberwell Office

693 Burke Road, Camberwell, Victoria 3124

Tel: 9882 4700

Fax: 9882 4766

Internet: www.hockingstuart.com.au

Email: camberwell@hockingstuart.com.au

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugo v času žalovanja

Head Office

NORTH MELBOURNE 189 Boundary Road 9328 3999

BERWICK 9796 2866 NOBLE PARK 9558 4999

BRIGHTON 9596 2253 PAKENHAM (03) 5940 1277

CRANBOURNE (03) 5996 7211 RINGWOOD 9870 8011

DONCASTER 9840 1155 ST ALBANS 9364 0099

EAST BURWOOD 9886 1600 SUNSHINE 9364 8711

ESSENDON 9331 1800 WERRIBEE 9748 7900

FRANKSTON 9775 5022

GLENROY 9306 7211

MALVERN 9576 0433

MOORABBIN 9532 2211

FRANCES TOBIN & ASSOCIATES
EAST BURWOOD 9802 9888

BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TRIM

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a **free consultation** contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

391 Canterbury Rd, Vermont
Tel: 9873 0888

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za **prvo
brezplačno posvetovanje**,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

*Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St, Kew, Vic. 3101*

*Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Ph: 03 9853 1054 Fax: 03 9855 0811*

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazne in tople sobe, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in vsa oskrba so samo del tega kar boste našli v domu počitka, samo 20 metrov od slovenske cerkve v Kewju.

Pogoj za sprejem v dom je *Aged Care Assessment Document*, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik.

Osnovna cena je 85% od avstralske starostne pokojnine in je v skladu z vsemi pravili in predpisi določenimi z zakonom tako imenovanega *Aged Care Act 1997*. Pogoj za sprejem v dom ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi njegovega zdravstvenega stanja in potrebi po negi.

Ste že razmišljali o tem, kakšno bi bilo življenje v domu, poznate koga, ki bi po vašem mnenju potreboval njegove usluge ali pa ste samo radovedni in bi radi vedeli kaj več? Pokličite upravnico po telefonu in se dogovorite za primeren čas oglada. Dobili boste odgovore na vsa vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
"The voice of Slovenia"

P.O. Box 167 Winston Hills, NSW 2153

Telefon: (02) 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 - Sydney

Vsak ponedeljek ob 18.00 uri

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: (02) 6243 4830

Fax: (02) 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284
Civic Square, Canberra, ACT 2608

Generalni konzulat RS Sydney

Telefon: (02) 9517 1591

Fax: (02) 9519 8889

P.O. Box 188, Coogee, NSW 2034

Generalni konzulat RS Nova Zelandija

Telefon: (04) 567 0027

Fax: (04) 567 0024

P.O. Box 30247, Lower Hut, NZ ali

P.O. Box 5, Smithfield, NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

Draga Gelt: ZNAŠ SLOVENSKO? DO YOU KNOW SLOVENIAN? Tečaj slovenskega jezika za odrasle (Slovenian Language Course for Adults), \$20.- in **OSNOVNA SLOVNICA PRAVILA IN VAJE**, \$20.-

MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. \$80.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO – LET'S LEARN SLOVENIAN, I., II. in III. del. \$15.- za posamezni del.

Ivan Kobal: THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA, cena knjige s trdimi platnicami \$30.-, z mehкими platnicami, \$20.-

Joško Šavli, Matej Bor, Ivan Tomažič: VENETI, FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY - angleški prevod, trde platnice, 534 strani, 150 ilustracij; \$45.-

Ivan Tomažič: VENETI V EVROPI 2000, tretji venetski zbornik, 304 strani, \$25.-

SLOVENCI - KDO SMO, OD KDAJ IN ODKOD IZVIRAMO, \$35.-

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE, \$50.-

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE, žepna izdaja, \$45.-

Dr. Vladimir Vulikič: GLASBENIK STANE HABL - VRHNIČAN V DOMŽALAH, \$35.-

Karel Mauser: LJUDJE POD BIČEM - povest, napeta ljubezenska zgodba v štirih knjigah žepne izdaje, v kartonskem ovitku, \$35.-

SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR - \$28.-

ANGLEŠKO-SLOVENSKI SLOVAR - \$28.-

Draga Gelt in Veronika Ferfolja: PAX ET BONUM - MIR IN DOBRO, \$30.-

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM - PTUJ 2001 - lepa knjižica, 46 strani, v slovenščini, pred božičem pa tudi v angleščini, \$4.-

NOVO! Ivan Lapuh: POTOK TREH IZVIROV, črtice, pesmi in aforizmi, \$15.-

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE, 1., 2., 3., 4. in 5. del - cena posamezne knjige \$10.-

Videokasete iz Baragove knjižnice

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975-1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, \$10.-

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - *Tanja Meža, Maja Lesjak, citre Marjan Marinšek*. \$10.-

PETINDVAJSETI SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V MELBOURNU 1999 - \$25.-

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, \$25.-

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996.
Cena \$25.-

KARAOKE - SLO HITI, I. del, cena je \$25.-

ZGODBA O BELEM KONJU - naši lipicanci, \$25.-

50 LETNICA FRANČIŠKANOV V AVSTRALIJI, \$30.-

Prosimo, da k ceni naročenega pristejete tudi poštnino.

D & F BUTINAR SPRAY PAINTING

DARKO BUTINAR

Specialising in:

- Trucks Industrial Equipment	- Sand Blasting
- Windscreen Replacement	- Sign Writing
- Steam Cleaning	- Tyre Seal

**12/177 Northbourne Rd
Campbellfield, 3061**

**Phone/Fax:
9305 3154**

STILL CELEBRATING THE NEW MILLENIUM

FOR ALL YOUR TRAVEL (hotels, car rentals, insurance...) around Australia, New Zealand, North and South America, Europe, Asia, Africa and also for MONTHLY GROUPS TO SLOVENIA, please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY

We are now sole agents in Australia for the **ABC Car Rental**
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2001

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .**

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**